

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ การสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย
และต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช

Study of Thai and Western Tourists' Behavior in Nakorn Si Thammarat
Province

โดย นายนิติภัทร วรรณะประทีป และคณะ

มิถุนายน 2553

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ การสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย
และต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช

คณะผู้วิจัย

สังกัด

1. นายนิธิภัทร	วรรณะประทีป	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
2. นางสาวมลินี	ชุมศรี	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
3. นางสาวศศิวิมล	อำลอย	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
4. นางสาวสิริจันทร์	แก้วประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
5. นางสาวอาทิตยา	จันทร์วงศ์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

สังกัด

ผศ.ดร.อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ชุดโครงการ “เชื่อมโยงเครือข่ายภาคีประเด็นการท่องเที่ยวระดับปริญญาตรี”

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

งานวิจัยนี้สนับสนุนโดยทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ และนายสุเทพ เกื้อสังข์ ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครศรีธรรมราช ตลอดจนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ ผู้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดี

คณะผู้จัดทำ
มิถุนายน 2553

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

งานวิจัย “การสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติ ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูล 2 วิธี ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 ชุด และการสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 30 คน โดยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อายุอยู่ในช่วงอายุ 20 – 30 ปี ซึ่งส่วนมากมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมกันมากที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ รองลงมาคือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นิยมมากที่สุด คือ การเล่นน้ำตก พฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติมีความแตกต่างกันในเรื่องที่ **พัก** พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยพิจารณาถึงปัจจัยด้านความสะดวกสบายของห้องพักเป็นอันดับแรก ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสำคัญต่อความสวยงามของธรรมชาติที่อยู่ใกล้ที่พักและมีความเป็นส่วนตัว **วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช** นักท่องเที่ยวชาวไทยมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชจากคำชักชวนจากเพื่อน และคำเล่าลือเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อมาพักผ่อนตามแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติและเป็นทางผ่านไปยังสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นๆ เช่น เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี **การได้รับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว** นักท่องเที่ยวชาวไทยได้รับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากคนรู้จัก ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับข้อมูลข่าวสารมาจากไกด์ท่องเที่ยวซึ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวเป็นคณะทัวร์โดยมีไกด์นำเที่ยว **สถานที่ท่องเที่ยว** นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติเป็นอันดับแรก เช่น ทะเล น้ำตก และภูเขา รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยวเพื่อทำกิจกรรมทางน้ำ ชมปลาโลมา เที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก ทะเล จากข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติพบว่า จังหวัดนครศรีธรรมราช มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติและประวัติศาสตร์ในการดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวได้ แต่ ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวยังสื่อสารไปยังนักท่องเที่ยวยังไม่ดีนัก ส่วนใหญ่ข้อมูลข่าวสารต่างๆมาจาก

คนรู้จัก ญาติพี่น้องสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับข้อมูลข่าวสารจากไกด์นำเที่ยวมากกว่าข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติต่อบัณฑิตต่างๆในการท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันและพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจบัณฑิตด้านการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตด้านสภาพแวดล้อม บัณฑิตด้านร้านอาหาร บัณฑิตด้านของที่ระลึก บัณฑิตด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับ**มาก** ส่วนบัณฑิตด้านสถานที่จอดรถในจังหวัดนครศรีธรรมราช บัณฑิตด้านป้ายบอกทางตามสถานที่ท่องเที่ยว บัณฑิตด้านสุขา/ห้องน้ำ บัณฑิตด้านความปลอดภัยจากแหล่งท่องเที่ยวและบัณฑิตด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในระดับ**ปานกลาง** ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีความพึงพอใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวตามธรรมชาติโดยเฉพาะทางน้ำ ส่วนบัณฑิตด้านการประชาสัมพันธ์ นักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากไกด์นำเที่ยวมากกว่าศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยวของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ส่วนป้ายบอกทางยังมีภาษาต่างประเทศน้อยทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความลำบากในการเดินทางถ้าต้องการมาเที่ยวตามลำพังโดยไม่มีไกด์นำเที่ยว

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : TRI/UTLGB52020

ชื่อโครงการ : การสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติของ
จังหวัดนครศรีธรรมราช

ชื่อนักวิจัย : นิธิภัทร วรรณนะประทีป, มลีนี ชุมศรี, ศศิวิมล อ่ำลอย, สิริจันทร์ แก้วประสิทธิ์,
อาทิตยา จันทรวงศ์
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

Email Address : soranong@wu.ac.th

ระยะเวลาโครงการ: 1 สิงหาคม 2552 ถึง 31 มีนาคม 2553

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติ ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูล 2 วิธี ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 ชุด และการสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 30 คน โดยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมมาเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเทศหญิง ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20 – 30 ปี ซึ่งมีส่วนมากมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมกันมากที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ รองลงมาคือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นิยมมากที่สุด คือ การเล่นน้ำตก พฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติมีความแตกต่างกันในเรื่องที่ **พัก** พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยพิจารณาถึงปัจจัยด้านความสะดวกสบายของห้องพักเป็นอันดับแรก ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสำคัญต่อความสวยงามของธรรมชาติที่อยู่ใกล้ที่พักและมีความเป็นส่วนตัว **วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช** นักท่องเที่ยวชาวไทยมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชจากคำชักชวนจากเพื่อน และคำเล่าลือเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อมาพักผ่อนตามแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติและเส้นทางผ่านไปยังสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นๆ เช่น เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี **การได้รับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว** นักท่องเที่ยวชาวไทยได้รับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

จากคนรู้จัก ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับข้อมูลข่าวสารมาจากไกด์ท่องเที่ยวซึ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวเป็นคณะทัวร์โดยมีไกด์นำเที่ยว **สถานที่ท่องเที่ยว** นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติเป็นอันดับแรก เช่น ทะเล น้ำตก และภูเขา รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยวเพื่อทำกิจกรรมทางน้ำ ชมปลาโลมา เที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก ทะเล จากข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติพบว่า จังหวัดนครศรีธรรมราช มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติและประวัติศาสตร์ในการดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวได้ แต่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวยังสื่อสารไปยังนักท่องเที่ยวยังไม่ดีนัก ส่วนใหญ่ข้อมูลข่าวสารต่างๆมาจากคนรู้จัก ญาติพี่น้องสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับข้อมูลข่าวสารจากไกด์นำเที่ยวมากกว่าข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติต่อบริการต่างๆในการท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันและพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจต่อบริการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตด้านสภาพแวดล้อม บัณฑิตด้านร้านอาหาร บัณฑิตด้านของที่ระลึก บัณฑิตด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับ**มาก** ส่วนบัณฑิตด้านสถานที่จอดรถในจังหวัดนครศรีธรรมราช บัณฑิตด้านป้ายบอกทางตามสถานที่ท่องเที่ยว บัณฑิตด้านสุขา/ห้องน้ำ บัณฑิตด้านความปลอดภัยจากแหล่งท่องเที่ยวและบัณฑิตด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในระดับ**ปานกลาง** ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีความพึงพอใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวตามธรรมชาติโดยเฉพาะทางน้ำ ส่วนบัณฑิตด้านการประชาสัมพันธ์ นักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากไกด์นำเที่ยวมากกว่าศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยวของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ส่วนป้ายบอกทางยังมีภาษาต่างประเทศน้อยทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความลำบากในการเดินทางถ้าต้องการมาเที่ยวตามลำพังโดยไม่มีไกด์นำเที่ยว

ABSTRACT

Project Code: TRI/UTLGB52020

Project Title: Study of Thai and Western Tourists' Behavior in Nakorn Si Thammarat

Investigators: Wattanaprteap N. , (นามสกุล ตัวอักษรตัวแรกของชื่อ) มลินี ชุมศรี, ศศิวิมล

อำนวยการ, สิริจันทร์ แก้วประสิทธิ์, อาทิตยา จันทร์วงศ์

Walailak University

Email Address: soranong@wu.ac.th

Project Duration: 1st August 2009 - 31st March 2010

The purpose of this research is to study Thai and Western tourists' behavior in Nakorn Si Thammarat province and study the factors that influence to Thai and Western tourists' behavior including investigating the correlation between the factors and their tourists' behavior. The researchers utilize the 400 survey questionnaires for Thai tourists and in-depth interview 30 Western tourists. The results show that Thai and Western tourists have the same purpose to relax at the nature places in Nakorn Si Thammarat. Both Thai and Western tourists satisfy the food and the resort here. Thai tourists travel to Nakorn Sri Thammarat by private car or public transportation. On the other hand, Western tourists travel to Nakorn Si Thammarat with group tour. The factors that influence to their behavior are the transporatation, expenditure, hotel/resort, activities, and public relations about the information for tourists, parking lot, tourist sign, restaurant, toilet, souvenirs, and safety.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตของงานวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	24
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย	24
ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม	25
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	28

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	29
ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวไทย	29
การทดสอบสมมติฐาน	32
พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดนครศรีธรรมราช	45
ข้อมูลเบื้องต้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	56
ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	58
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	63
สรุปข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวไทย	63
พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย	65
ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	66
พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	67
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว	69
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาองค์ประกอบต่างๆทางการท่องเที่ยว	71
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	75

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวไทย	29
ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์	33
ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจในปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์	33
ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านสถานที่จอดรถ	34
ตารางที่ 5 ระดับความพึงพอใจในปัจจัยด้านสถานที่จอดรถ	35
ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านป้ายบอกทาง	35
ตารางที่ 7 ระดับความพึงพอใจในปัจจัยด้านป้ายบอกทาง	36
ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม	36
ตารางที่ 9 ระดับความพึงพอใจในปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม	37
ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านร้านอาหาร	38
ตารางที่ 11 ระดับความพึงพอใจในปัจจัยด้านร้านอาหาร	38
ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านของที่ระลึก	39
ตารางที่ 13 ระดับความพึงพอใจในปัจจัยด้านของที่ระลึก	39
ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านสุขา/ห้องน้ำ	40
ตารางที่ 15 ระดับความพึงพอใจในปัจจัยด้านสุขา/ห้องน้ำ	41
ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านความปลอดภัย	41
ตารางที่ 17 ระดับความพึงพอใจในปัจจัยด้านความปลอดภัย	42
ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	42
ตารางที่ 19 ระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	43
ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ	44
ตารางที่ 21 ระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ	44
ตารางที่ 22 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย	45
ตารางที่ 23 จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว	45
ตารางที่ 24 จำนวนวันที่เดินทางมาท่องเที่ยว	46
ตารางที่ 25 จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว	46
ตารางที่ 26 การเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช	46

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 27 ลักษณะของการเดินทาง	46
ตารางที่ 28 พาหนะในการเดินทางมายังจังหวัดนครศรีธรรมราช	47
ตารางที่ 29 เส้นทางการเดินทาง	47
ตารางที่ 30 จุดประสงค์ของการเดินทางมายังจังหวัดนครศรีธรรมราช	48
ตารางที่ 31 ช่วงเวลาในการเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราช	48
ตารางที่ 32 งบประมาณในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช	48
ตารางที่ 33 ความประสงค์ที่จะกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช	49
ตารางที่ 34 การพักค้างคืนของนักท่องเที่ยว	49
ตารางที่ 35 ลักษณะของที่พักค้างคืน	49
ตารางที่ 36 ระยะเวลาในการเข้าพัก	49
ตารางที่ 37 ราคาที่พักต่อคืน	50
ตารางที่ 38 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยต่อราคาที่พัก	50
ตารางที่ 39 ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกที่พัก	50
ตารางที่ 40 สภาพห้องพัก	51
ตารางที่ 41 ปัญหาจากที่พัก	51
ตารางที่ 42 สิ่งอำนวยความสะดวกของที่พัก	51
ตารางที่ 43 ความพึงพอใจที่พักโดยรวม	52
ตารางที่ 44 สาเหตุในการเดินทางมาท่องเที่ยว	52
ตารางที่ 45 การวางแผนการท่องเที่ยว	53
ตารางที่ 46 เป้าหมายของการเดินทางมาท่องเที่ยว	53
ตารางที่ 47/1 สิ่งดึงดูดใจ	53
ตารางที่ 47/2 สิ่งดึงดูดใจ	54
ตารางที่ 48 กิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย	54
ตารางที่ 49 ความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยว	54
ตารางที่ 50/1 กิจกรรมการท่องเที่ยว	54
ตารางที่ 50/2 กิจกรรมการท่องเที่ยว	55
ตารางที่ 51 ข้อมูลข่าวสาร	55
ตารางที่ 52 ความสะดวกของการเดินทาง	55

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 53 ความปลอดภัยในการเดินทาง	55
ตารางที่ 54 อุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว	56
ตารางที่ 55 ข้อมูลเบื้องต้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	56

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวจัดเป็นอุตสาหกรรมบริการ ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เพราะการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ลงทุนต่ำ แต่ให้ผลตอบแทนสูง การลงทุนสำหรับการท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ที่การประชาสัมพันธ์ การตลาด และการบำรุงฟื้นฟู ส่วนผลตอบแทน หมายถึง รายได้ที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ใช้จ่ายไปในกิจกรรมต่างๆ ระหว่างการท่องเที่ยวซึ่งมีมูลค่ามากกว่าการลงทุน นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังสามารถสร้างงานและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

นอกจากความสำคัญทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแล้วการท่องเที่ยวยังมีความสำคัญในเชิงสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย กล่าวคือ ธรรมชาติของการท่องเที่ยวซึ่งเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากร การท่องเที่ยวมากกว่าการใช้ทรัพยากร ดังนั้นคุณค่าทางวัฒนธรรมไม่ว่าจะเป็นขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในฐานะทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติจะได้รับการทะนุบำรุงและรักษาเอาไว้ให้คงอยู่ตลอดไป เพื่อให้สามารถใช้เป็นจุดขายเพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

ประเทศไทยจัดได้ว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายที่น่าสนใจ แต่ในสมัยก่อนคนส่วนใหญ่อาจไม่ได้ให้ความสนใจมากนัก เพราะอาจจะยังไม่รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามหลายแห่งในประเทศ แต่ปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายต่างๆ ออกมาเพื่อช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่และจากข้อมูลของรายงานประจำปี 2550 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพบว่า ในปี 2550 ททท. มีบทบาทสำคัญที่นำรายได้เข้าประเทศถึง 547,781.81 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.57 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยมีส่วนแบ่งด้านรายได้จากการท่องเที่ยวถึงร้อยละ 8.28 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันการท่องเที่ยวสามารถทำรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมาก

จังหวัดนครศรีธรรมราชก็เป็นอีกจังหวัดที่มีความน่าสนใจ เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประวัติยาวนาน มีความสำคัญในด้านประวัติศาสตร์ มีความเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีต เห็นได้จากร่องรอยหลักฐานทางโบราณคดี นอกจากนี้จังหวัดนครศรีธรรมราชยังมีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นในด้านของทรัพยากรธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความสวยงามทั้งสิ้น แต่จากการที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเที่ยวในประเทศไทย เพื่อใช้เป็นข้อมูลทำแผนส่งเสริมในแต่ละพื้นที่เพื่อหวังรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างยั่งยืนเมื่อปี 2551 นั้นพบว่าจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติพักค้างคืนน้อย คือจังหวัดนครศรีธรรมราช บางคนแค่แวะซื้อของแล้วกลับ ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้นไม่ได้ตั้งใจจะมา

ท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยตรง เป็นเพียงเส้นทางผ่านเพื่อแวะซื้อสินค้าหรืออื่นๆ แล้วกลับเพื่อไปท่องเที่ยวที่จังหวัดอื่นต่อ

ดังนั้น ทางคณะผู้ทำการวิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยครอบคลุมองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านที่พัก กิจกรรมต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว กิจกรรมทางน้ำ สิ่งดึงดูดใจ การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก การประชาสัมพันธ์ ที่จอดรถ ป้าย สิ่งแวดล้อม ร้านอาหาร สินค้าของที่ระลึก ห้องน้ำ และความปลอดภัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ขึ้นมาเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำถามการวิจัย

1. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สมมติฐานงานวิจัย

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทยมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเท่านั้น โดยผลการวิจัยสามารถอธิบายเฉพาะพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อจำกัดของงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยโดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี ส่งผลให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่สมบูรณ์เนื่องจากข้อจำกัดทางภาษาต่างประเทศและจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนจำกัด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติ
2. เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นแนวทางเพื่อปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพการเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช

นิยามศัพท์

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) คือ การกระทำของบุคคลที่แสวงหาการใช้ประโยชน์และประเมินสินค้าที่คาดว่าจะสามารถตอบสนองของความต้องการซึ่งนักท่องเที่ยวมีทรัพยากรที่สามารถใช้เพื่อแลกกับความพึงพอใจจากการใช้บริการที่ต้องการ คือ เงิน เวลา และความพยายาม

นักท่องเที่ยวไทย (Thai Tourist) หมายถึง คนไทยที่มีถิ่นพำนักอาศัยถาวรอยู่ในราชอาณาจักรไทย ในที่ใดที่หนึ่งมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี และเดินทางมาเยือนจังหวัดนั้น เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การไปหารายได้หรือเรียนหนังสือ

นักท่องเที่ยวต่างชาติ (Foreign Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย และเดินทางมาเยือนจังหวัดนั้น เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การไปหารายได้หรือเรียนหนังสือ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทฤษฎี และแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ทำการวิจัย เพื่อใช้ประกอบและเป็นแนวทางในการวิจัย เรื่อง การสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

1. แนวคิดที่ว่าด้วยโครงสร้างและพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของไทย
3. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้มนุษย์เดินทางท่องเที่ยว

I. แนวคิดที่ว่าด้วยโครงสร้างและพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย

เนาวรัตน์ พลายน้อยและคณะ (2538: 11-22) ได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยและนำมาสังเคราะห์ ให้เห็นถึงลักษณะโครงสร้างของนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยภาพรวมในด้านต่างๆโดยสรุป ดังนี้

เพศ ในอดีตที่ผ่านมานักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ มักเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง แต่ในระยะหลังๆนี้ เพศหญิงมีสัดส่วนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จนบางครั้งพบว่ามีนักท่องเที่ยวหญิงมากกว่านักท่องเที่ยวเพศชาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละแห่งด้วย เช่น ถ้าเป็นแหล่งท่องเที่ยวกลางคืนจะมีนักท่องเที่ยวเพศชายมากกว่า แต่ถ้าเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติสวยงามหรือตามห้างสรรพสินค้าก็จะมีเพศหญิงมากกว่า

อายุ นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่ท่องเที่ยวอยู่ในประเทศและออกไปท่องเที่ยวต่างประเทศจะมีช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปีมากที่สุด ซึ่งเป็นวัยที่มีการเข้าสู่กำลังแรงงาน และมีกำลังซื้อสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยวประเภทต่างๆมากขึ้นตามสภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ ช่วงอายุของนักท่องเที่ยวที่มีความสำคัญมีจำนวนมากรองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 15-24 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน อยากรู้อยากเห็น มีความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยว

การศึกษา ผลการศึกษาในอดีตชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป แม้ว่าจะเป็นประชากรส่วนน้อยของประเทศ แต่เป็นสัดส่วนที่มีสูงมากในกลุ่มนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้มีการศึกษาสูงเป็นผู้ที่มีอาชีพและมีตำแหน่งหน้าที่การงานตลอดจนรายได้ที่ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ ทำให้มีโอกาสได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่ต่างๆ เช่น ไปประชุมสัมมนา ไปติดต่อราชการและธุรกิจต่างๆ และยังมีอำนาจในการซื้อบริการในการท่องเที่ยวมากกว่าอีกด้วย

แหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครเป็นทั้งแหล่งต้นทางและปลายทางที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยมีนักท่องเที่ยวที่ไปจากกรุงเทพในสัดส่วนที่สูงกว่านักท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชากรในเขตกรุงเทพมหานครเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพและมีกำลังทางเศรษฐกิจสูงกว่าประชากรในจังหวัดอื่นๆ ในอีกด้านหนึ่ง สถานที่พักผ่อนที่มีสภาพใกล้เคียงกับธรรมชาติในเขตกรุงเทพฯ และปริมาณทลมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้ ทั้งรายได้ ปริมาณและคุณภาพ จึงทำให้เกิดการท่องเที่ยวและมีการแสวงหาความสงบกับธรรมชาติรอบนอกมากขึ้น ในทางตรงกันข้าม กรุงเทพมหานครก็เป็นศูนย์รวมข่าวสารการท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและถือว่าเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยจึงมีผู้คนที่เดินทางเข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ มากมาย กรุงเทพมหานครจึงเป็นแหล่งต้นทางและปลายทางที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยวภายในประเทศ

รายได้ รายได้ของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับที่ไม่สูงมากและรายได้ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการท่องเที่ยวของชาวไทย ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท รองลงมาคือกลุ่มรายได้เดือนละไม่เกิน 5,000 บาท และระหว่าง 10,001-20,000 บาท และนักท่องเที่ยวจะมีสัดส่วนของรายได้เฉลี่ยสูงขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร นครบุรีและสมุทรปราการ

อาชีพ ผลการศึกษาในอดีต ค่อนข้างจะมีความหลากหลายในเรื่องอาชีพของนักท่องเที่ยวชาวไทย แต่ก็สามารถจะกล่าวโดยภาพรวมได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจะเป็นกลุ่มที่มีอาชีพรับราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นเพราะเป็นอาชีพที่มีวันหยุดหรือต้องเดินทางไปต่างพื้นที่เพื่อติดต่อราชการ งานประชุม มากกว่าอาชีพอื่น รองลงมาคือกลุ่มลูกจ้าง ธุรกิจ ร้านค้า นักศึกษา และกลุ่มพ่อค้า นักธุรกิจ

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการท่องเที่ยวหรือการพักผ่อนมากที่สุด อย่างไรก็ตามยังมีการเดินทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการท่องเที่ยวหรือการพักผ่อนมากที่สุด อย่างไรก็ตามยังมีการเดินทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการเยี่ยมญาติหรือเพื่อน รวมทั้งการไปราชการหรือติดต่อธุรกิจต่างๆ อยู่ในสัดส่วนที่สูงพอสมควร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นที่ในการศึกษาด้วย

พาหนะในการเดินทาง การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยนั้น มีความแตกต่างกันไปตามสภาพทางกายภาพและโครงสร้างของการคมนาคมขนส่ง เนื่องจากบางจังหวัดมีรถไฟผ่าน บางจังหวัดมีสนามบิน ขณะที่บางจังหวัดสามารถไปถึงได้โดยทางรถยนต์เท่านั้น แต่โดยภาพรวมแล้วก็สามารถกล่าวได้ว่า ส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจะเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว เพราะมักจะเป็นการเดินทางท่องเที่ยวไปเรื่อยๆ ตามแหล่งท่องเที่ยวในเส้นทางที่มีการคมนาคมสะดวก ประกอบกับการเป็นเจ้าของรถยนต์มากขึ้น จึงทำให้มีความเป็นอิสระ และมีความยืดหยุ่นในการจัดสรรเวลาการท่องเที่ยวรวมทั้งสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ดีกว่าโดยไม่มีข้อจำกัดในด้านระยะทางหรือช่วงเวลาเดินทางท่องเที่ยวที่ตายตัว

การใช้บริการบริษัทนำเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้บริการบริษัทนำเที่ยว แต่นิยมบริการตนเอง โดยการนัดนำเที่ยวกันเอง หรือไม่ก็นำรถไปเที่ยวด้วยกัน รวมทั้งการเดินทางโดยใช้พาหนะไปเที่ยวพร้อมๆกัน เหตุที่ความนิยมใช้บริการบริษัทนำเที่ยวมีน้อยนี้ อาจเป็นเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเมื่อเทียบกับรายได้ของนักท่องเที่ยว และที่สำคัญบริการนำเที่ยวมักจะเติบโตอยู่ในกรุงเทพมหานคร และในเมืองใหญ่ๆบางแห่งเท่านั้น ประกอบกับการพัฒนาการคมนาคมขนส่ง ข้าราชการการท่องเที่ยวที่ทันสมัย ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ต้องไปอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่น อย่างไรก็ตามการใช้บริการบริษัทนำเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในบางกลุ่มที่ต้องการลดภาระด้านการจัดการ การประสานงาน ดังจะเห็นได้ว่าปัจจุบันการท่องเที่ยวในเขตจังหวัด เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน เชียงราย พิชณุโลก แม่ฮ่องสอน สุโขทัย เป็นการเที่ยวที่มีเป้าหมายพิเศษต่างๆ

ลักษณะการเดินทาง การเดินทางส่วนใหญ่จะมีผู้ร่วมเดินทางในลักษณะเป็นกลุ่มคือ กลุ่มเพื่อน โดยกลุ่มนี้นักท่องเที่ยวสามารถแสดงพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างอิสระมากกว่าการท่องเที่ยวในทีมเพิ่มขึ้น รวมทั้งการท่องเที่ยวในลักษณะพิเศษ เช่น การประชุมสัมมนา และการท่องเที่ยวเพื่อสวัสดิการ เป็นต้น

การรับข่าวสารการท่องเที่ยว การรับข่าวสารการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะได้มาจากการบอกเล่าของผู้อื่น หรือได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง รองลงมา ได้แก่ การอ่านจากนิตยสารต่างๆ จากวิทยุโทรทัศน์และจะได้รับข้อมูลจากบริษัท หรือหน่วยงานนำเที่ยวน้อยที่สุด สำหรับสื่อที่ผลิตขึ้นโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น สื่อโทรทัศน์จะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากกว่าสื่ออื่นๆ

สิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว โดยแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมากที่สุด คือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ และเมื่อพิจารณาแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามรายการ พบว่าคนไทยนิยมที่จะไปเที่ยวในภาคเหนือมากที่สุด รองลงมาคือ เที่ยวภาคกลาง ภาคใต้ กรุงเทพและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาจเป็นเพราะภาคเหนือมีอากาศเย็นสบายธรรมชาติสวยงาม คนในท้องถิ่นมีวัฒนธรรมการต้อนรับที่น่าประทับใจ ความนิยมการท่องเที่ยวภาคใต้เพราะมีชายทะเลที่สวยงาม มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ปราศจากมลภาวะเป็นพิษ ความนิยมทางภาคตะวันตกและชายฝั่งตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ใกล้กรุงเทพฯและสามารถเดินทางได้สะดวก มักมีแรงจูงใจจากเทศกาลงานประเพณีประจำปี สถานที่ทางประวัติศาสตร์ ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม แต่ก็เป็นที่ยากที่จะสรุปว่านักท่องเที่ยวนิยมที่จะเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวใด เหตุผลอาจเป็นเพราะธรรมชาติของนักท่องเที่ยวมักไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่มีความอยากรู้อยากเห็น และอยากได้รับประสบการณ์ใหม่ๆในสิ่งที่ไม่เคยพบเคยเห็นมาก่อน จึงทำให้ความนิยมและวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในแต่ละคนจึงไม่คงที่ตายตัว

จุดแวะเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งมีศักยภาพในตัวสูง บางแห่งนักท่องเที่ยวอาจจะเข้าถึงได้ ต้องมีความตั้งใจเข้าไป ทำให้เที่ยวเป็นวงรอบยาก การเที่ยวจึงต้องย้อนกลับเส้นทางเดิม การคมนาคมไม่สะดวก การเดินทางลำบาก หรือใช้เวลานาน ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งมีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวน้อย และมีสภาพเป็นเพียงจุดแวะพักเท่านั้น การท่องเที่ยวดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นของแถม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่านักท่องเที่ยวมีเวลามากพอที่จะแวะเที่ยวหรือไม่

ระยะเวลาในการเดินทาง สำหรับจำนวนวันเฉลี่ยในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อครั้ง มีค่าเฉลี่ยประมาณ 4 คน โดยผู้ที่ไปจากตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนวันเฉลี่ยสูงที่สุด จากภาคกลางมีจำนวนน้อยที่สุด และนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มที่ท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน มักจะเดินทางในช่วงสุดสัปดาห์และวันหยุด ดังนั้นระยะเวลาในการพำนักจึงค่อนข้างสั้น คือประมาณ 1-2 วัน ทั้งนี้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระยะและเวลาที่จำกัดในการเดินทางเป็นสำคัญด้วย

การพักผ่อน ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา เป็นช่วงที่ไม่ค่อยมีสถานที่พักผ่อนเปิดบริการ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จะพักตามบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อนซึ่งเป็นรูปแบบดั้งเดิมของการท่องเที่ยวที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมไทย ส่วนที่เหลือก็จะกระจายไปตามประเภทที่พักต่างๆ เช่น โรงแรม หรือบังกะโล จนกระทั่งมีอิทธิพลแนวคิดการพักผ่อนแบบตะวันตกเข้ามา ทำให้คนไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและเริ่มพักผ่อนในโรงแรม รีสอร์ทที่มีบริการครบวงจร และมีมาตรฐานบริการแบบตะวันตกมากขึ้นกว่าเมื่อก่อน

การใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และค่าครองชีพสูงอยู่ตลอดเวลา แต่ถ้าเปรียบเทียบกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศแล้วพบว่า นักท่องเที่ยวต่างประเทศจะเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสูงกว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งในกรณีของการท่องเที่ยวแบบพักผ่อน และทัศนศึกษาทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว สามารถอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือตัวเองได้มากกว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศ
2. การมีผู้ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกต่างๆทั้งในการเดินทาง การพักผ่อน การรับประทานอาหาร และการใช้จ่ายอื่นๆ ซึ่งในบางกรณีนักท่องเที่ยวชาวไทยอาจไม่ได้เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเอง
3. นักท่องเที่ยวชาวไทยบางส่วนมีข้อจำกัดทางการเงิน จะเห็นได้จากรายได้ของนักท่องเที่ยวระหว่างชาวไทยกับชาวต่างชาติที่มีความแตกต่างกันมาก ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยบางส่วนต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด ใช้บริการที่ต้องจ่ายเงินน้อยกว่า และมีระดับคุณภาพหรือมาตรฐานการบริการที่ต่ำกว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติ
4. จากวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศเกือบทั้งหมดเดินทางเข้ามายังประเทศไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการพักผ่อน ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยไม่น้อยที่เดินทางด้วยเหตุผลอื่นๆ เช่น การประชุมสัมมนา การไปเยี่ยมญาติ การติดต่อธุรกิจต่างๆ การไปทำบุญ เป็นต้น และอาจมีการแวะเที่ยว ณ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

ลักษณะของการใช้จ่ายเงิน การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ต่างๆ ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าพาหนะในการเดินทาง ค่าอาหารและค่าเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายด้านความบันเทิง ค่าซื้อของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายอื่นๆ พบว่า ลักษณะการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความแตกต่างกันไปตามพื้นที่ท่องเที่ยว โดยมากจำนวนค่าใช้จ่ายทั้งหมดของการท่องเที่ยวจะเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มในสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมาคือ การซื้อของ ค่าพาหนะ และค่าที่พัก

การรับประทานอาหาร นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติค่อนข้างมีความแตกต่างกัน การท่องเที่ยวในเขตเมือง ซึ่งมีธุรกิจขายอาหารให้เลือกบริการมากมาย นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมักนิยมใช้บริการจากภัตตาคารในสัดส่วนที่สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย รองลงมาคือ ร้านขายอาหารทั่วไป Coffee Shop ในขณะที่นักท่องเที่ยวไทยมักนิยมรับประทานอาหารในร้านที่ขายอาหารที่มีอยู่ทั่วไป เพราะสะดวกรวดเร็ว และราคาถูก

ฤดูกาลท่องเที่ยวและการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว จะนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันออกไปตามสภาพทางภูมิศาสตร์และฤดูกาล เช่น เขตภาคเหนือตอนบน ช่วงที่นักท่องเที่ยวเดินทางมากแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม และช่วงเดือนกันยายน-มกราคม เป็นช่วงระยะเวลาในการหยุดพักร้อน วันหยุดตามเทศกาล และการปิดภาคเรียนของนักเรียนและนักศึกษา สำหรับเดือนที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวน้อยที่สุด ได้แก่ เดือนกุมภาพันธ์และมิถุนายน เนื่องจากเป็นเดือนที่เริ่มมีการสอบ เปิดภาคเรียนของสถาบันการศึกษาต่างๆ แสดงให้เห็นว่านักเรียนนักศึกษามีส่วนสำคัญในการทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเติบโตอยู่ไม่น้อย อาจจะเป็นอยู่ในลักษณะของการเป็น ผู้เดินทางท่องเที่ยวเอง หรือเงื่อนไขสนับสนุนให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยว เพราะภารกิจอันเกิดจากการเรียนของลูกหลานลดลง หรืออาจจะเป็นโอกาสและความต้องการของผู้ปกครองเองที่จะได้พาบุตรหลานไปท่องเที่ยวพร้อมๆกันเป็นครอบครัว

พื้นที่และประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม จังหวัดที่นักท่องเที่ยวชอบมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงใหม่ รองลงมาคือ ชลบุรี สงขลา ภูเก็ต ในจำนวน 20 จังหวัดแรกที่ผู้ไปเที่ยวชอบมากที่สุดเป็น จังหวัดชายทะเล 8 จังหวัด อยู่ในภาคเหนือตอนบน 3 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 จังหวัด และเมื่อพิจารณาจากการกระจายตัวของภูมิภาคที่เดินทางไปท่องเที่ยว จำแนกตามภูมิภาคของถิ่นที่อยู่แล้ว พบว่า ผู้ที่ไปเที่ยวส่วนใหญ่จะเที่ยวอยู่ที่ภูมิภาคของท้องถิ่นตัวเอง หรือเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในระยะใกล้ๆเป็นหลัก

จากโครงสร้างหรือปัจจัยทางการท่องเที่ยวต่างๆเหล่านี้ จะช่วยให้สามารถศึกษาพฤติกรรม การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น เพราะสามารถเชื่อมโยงได้ว่าหากลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน พฤติกรรมการท่องเที่ยวก็ย่อมแตกต่างกัน รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวก็แตกต่างกันอีกด้วย

II. ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของไทย

โครงสร้างของนักท่องเที่ยวมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวอยู่ไม่น้อย ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ประชากร หรือจิตใจก็ตาม เพราะผลการวิจัยในอดีตได้ชี้ให้เห็นว่ารายได้ของผู้ให้สัมภาษณ์ รายได้ของครัวเรือน ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการเดินทางท่องเที่ยว ระดับการศึกษา ประเภทของอาชีพ เพศ อายุ รวมทั้งสถานภาพสมรสต่างก็เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความต้องการท่องเที่ยว

(Research consultant International of Canwer LP. (2527 ; คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532; สุรพล ปธานวนิช และคณะ 2536)

อายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

กล่าวได้ว่าอายุของนักท่องเที่ยวเป็นลักษณะทางประชากรที่สำคัญประการหนึ่ง ขณะเดียวกันอายุก็บ่งบอกถึงสภาพทางชีวภาพ จิตใจและความมั่นคงในชีวิตได้ด้วย จากผลการศึกษาในอดีตพบว่าผู้ที่มีอายุ 25-35 ปี มีแนวโน้มที่จะเดินทางท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เป็นวัยที่เริ่มมีความมั่นคง ในชีวิตการทำงานและรายได้ ตลอดจนเป็นช่วงอายุที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ

ผลการศึกษาของ สุรพล ปธานวนิช และคณะ (2536 : 126-127) พบว่าบุคคลเมื่ออายุมากขึ้นมักไม่นิยมที่จะท่องเที่ยวแบบเสี่ยงภัยหรือต้องใช้กำลังกายมาก เช่น การท่องเที่ยวตามป่าเขา และน้ำตก แต่จะนิยมการท่องเที่ยวที่สะดวกสบาย ตลอดจนมีความพอใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและโบราณสถานมากขึ้น นอกจากนี้ผู้ที่มีอายุสูง (36 ปีขึ้นไป) มักจะเดินทางท่องเที่ยวกับครอบครัวมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ ในขณะที่กลุ่มที่มีอายุน้อยมักจะนิยมท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด เนื่องจากมีอิสระในการท่องเที่ยวและไม่มีบทบาทหลักในการรับผิดชอบต่อครอบครัว

ในด้านการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวพบว่า ผู้ที่มีอายุมากขึ้นมีแนวโน้มที่จะเสียค่าใช้จ่ายด้านนี้มากขึ้น และจากการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2536 : 47) พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 46-60 ปี ค่าใช้จ่ายต่อวันสูงกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ

เพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

สุรพล ปธานวนิช และคณะ (2536 : 122-124) พบว่า เพศชายนิยมที่จะท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ประเภทป่าเขา น้ำตก มากกว่าเพศหญิง และพร้อมที่จะเข้าพักตามบ้านเช่า วัด และโรงเรียนมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงนิยมที่จะท่องเที่ยวทะเลมากกว่า และต้องการเข้าพักตามบังกะโลหรือรีสอร์ทมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ยังพบข้อแตกต่างว่าเพศชายนิยมท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าหญิง ในขณะที่หญิงนิยมท่องเที่ยวกับครอบครัวมากกว่า ซึ่งสะท้อนให้เห็นความผูกพันระหว่างเพศกับครอบครัวได้ส่วนหนึ่ง และสอดคล้องกับข้อค้นพบในอดีตที่พบว่านักท่องเที่ยวเพศชายมากกว่าเพศหญิง และนักท่องเที่ยวนิยมที่จะเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ทั้งนี้ผลการวิจัยของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2536 : 47) พบว่านักท่องเที่ยวหญิงมีค่าใช้จ่ายสูงกว่านักท่องเที่ยวชาย โดยนักท่องเที่ยวหญิงใช้จ่ายประมาณวันละ 1,559 บาท ขณะที่นักท่องเที่ยวชายใช้จ่ายประมาณวันละ 1,184 บาท

สถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ผู้ที่สมรสแล้วหรือมีบุตรแล้วจะเลือกเดินทางกับครอบครัวมากกว่าคนโสด ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเพื่อนจะเป็นกลุ่มที่คนโสดเลือกเดินทางท่องเที่ยวด้วยมากกว่าครอบครัว นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่สมรสแล้วนิยมที่จะท่องเที่ยวในแหล่งที่สะดวกสบาย (คือชายทะเล) มากกว่าคนโสด ซึ่งกลุ่มหลังนี้ชอบที่จะเที่ยวตามป่าเขา หรือน้ำตกมากกว่า และมีความยืดหยุ่นในการเลือกที่พักในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า กล่าวคือ พร้อมที่จะพักตามบังกะโลและบ้านเช่ามากกว่าและให้ความสำคัญต่อสถานที่พักในเขตเมืองน้อยกว่าและนอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่สมรสแล้วมีแนวโน้มที่จะเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่าคนโสด

(สุรพล ปธานวนิช และคณะ 2536 : 132-134)

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ระดับการศึกษาของบุคคลและความถี่ในการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันชัดเจนกล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีความต้องการในการท่องเที่ยวมากขึ้น มีแนวโน้มที่จะเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำกว่าด้วย (Research consultant International of Canwer LP. 2527: 70; สุรพล ปธานวนิช และคณะ 2536: 146)

ในด้านแหล่งท่องเที่ยวพบว่า ผู้มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวทะเล ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวแบบผจญภัย นิยมเข้าพักในโรงแรมและมีระยะเวลาในการท่องเที่ยวมากกว่า ในขณะที่ผู้มีการศึกษาดำกว่ามีความนิยมจะท่องเที่ยวป่าเขา น้ำตก การท่องเที่ยวตามวัดและการทำบุญ (สุรพล ปธานวนิช 2536 : 147)

พฤติกรรมดังกล่าวอาจอธิบายได้โดยความผูกพันกับเรื่องประเภทของงานที่ทำและรายได้ซึ่งจะเป็นตัวบ่งบอกถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ โอกาสที่อาจเป็นไปได้ และอำนาจในการซื้อบริการด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาดำกว่ามักจะมีรายได้ที่สูง มีแนวโน้มที่จะทำงานในสำนักงาน มีรายได้ตลอดจนค่านิยมและวัฒนธรรมที่ต่างกัน หรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ให้โอกาสในการเดินทางไกลไปต่างจังหวัดมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่มีระดับการศึกษาดำกว่า (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2532; สุรพล ปธานวนิช และคณะ 2536: 149)

สถิติจากกรมป่าไม้ ระบุว่า ในปี พ.ศ. 2535 มีผู้เข้าไปเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ จำนวน 10.88 ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน (ซึ่งอาจเป็นเพราะผลจากการศึกษาและความตระหนักเรื่องทรัพยากรสิ่งแวดล้อม) และส่วนใหญ่ไปเที่ยวแบบเช้าไป-เย็นกลับ (สันติ ชูดิษฐา 2536: 37)

รายได้กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

รายได้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยรายได้ที่สูงขึ้นจะส่งผลสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวบ่อยครั้งขึ้น มีจำนวนวันหรือระยะเวลาการท่องเที่ยวมากขึ้น นอกจากนี้แล้วยังพบว่าผู้ที่มีรายได้สูงมักจะมีโอกาสในการท่องเที่ยวที่เป็นส่วนตัว ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้น้อยมักจะเดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่มซึ่งเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า เพราะค่าใช้จ่ายในหลายๆด้านสามารถเฉลี่ยกันได้ ส่วนในด้านการพักผ่อนมักจะพักในสถานที่พักราคาถูกและพักกันเป็นกลุ่มๆ (สุรพล ปธานวนิช และคณะ 2536 : 139)

นอกจากนี้รายได้ยังมีผลต่อลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยผู้ที่มีรายได้สูงมักมีแนวโน้มที่จะเลือกใช้เวลาพาหนะที่ให้ความสะดวกสบายในการเดินทางมากขึ้น ทั้งยังมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการเดินทางไปยังพื้นที่ต่างๆอีกด้วย กล่าวคือ เมื่อระดับรายได้สูงก็จะมีสัดส่วนของผู้ที่เดินทางเพื่อการติดต่อธุรกิจสูงขึ้น (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2532)

ความต้องการที่จะไปเที่ยวกับระดับค่าใช้จ่าย

Research consultant International of Canwer LP. (2527 : 70) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการที่จะไปเที่ยวกับระดับค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน พบว่า จำนวนร้อยละของผู้ไปเที่ยวได้ลดลงเมื่อระดับค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันสูงขึ้น จากระดับค่าใช้จ่าย 51-100 บาท ถึงระดับค่าใช้จ่าย 121-200 บาท และจากระดับค่าใช้จ่าย 251-900 บาท ถึงระดับค่าใช้จ่าย 1,001-20,000 บาท ซึ่งจากข้อค้นพบดังกล่าวนี้

สามารถแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มผู้ไปเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายน้อย และกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายสูง และในแต่ละกลุ่มนี้ความต้องการที่มีต่อการท่องเที่ยวจะมีความสัมพันธ์ผกผันกับระดับค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน

ถิ่นที่อยู่กับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยได้นำข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมเมื่อปี 2529 มาทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว พบว่าภาคที่มีการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ภาคใต้ โดยประชากรเขตเมืองในภาคใต้มีส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวต่อรายได้สูงที่สุดคือคิดเป็นร้อยละ 4.9 ของรายได้ ซึ่งในขณะนั้นค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวของภาคใต้ โดยเฉลี่ยคนละ 945 บาทต่อปี ส่วนภาคที่มีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวต่อรายได้ต่ำที่สุดคือประชากรเขตเมืองในภาคกลาง (ยกเว้นกรุงเทพฯ และปริมณฑล) คือร้อยละ 1.7 ของรายได้ ซึ่งค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวของภาคกลางในขณะนั้นคนละ 355 บาทต่อปี และสูงกว่าค่าใช้จ่ายของประชากรชนบทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีค่าใช้จ่ายคนละเท่ากับ 190 บาทต่อปี

ผลการวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลปี 2531 พบว่า ภาคที่มีการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวและมีรายได้สูงสุดคือกรุงเทพฯ และปริมณฑล คือประมาณ 1,000 บาท และ 31,000 บาทต่อปี ประชากรเขตเมืองและเขตชนบทในภาคกลางเป็นกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวต่อรายได้ต่ำที่สุด เท่ากับร้อยละ 1.5 นอกจากนี้ประชากรเขตชนบทในภาคกลาง ยังมีค่าใช้จ่ายรวมต่ำสุดอีกด้วย โดยผลการวิเคราะห์ยืนยันว่า การใช้จ่ายเงินในการท่องเที่ยวมีลักษณะของสินค้าฟุ่มเฟือยมากกว่าสินค้าปกติ ยกเว้นประชากรในชนบทในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และประชากรเขตเมืองในภาคเหนือ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2536: 44)

ในด้านความยืดหยุ่นของการท่องเที่ยวต่อรายได้ พบว่าการยืดหยุ่นของการท่องเที่ยวต่อรายได้ของทั้งประเทศ เท่ากับ 0.87 ในเขตเมือง และ 0.89 ในเขตชนบท ซึ่งหมายความว่า เมื่อรายได้ต่อคนต่อปีของประชากรในเขตเมืองเพิ่มขึ้น 100% ประชากรในเขตเมืองจะใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 87% และถ้ารายได้ต่อคนต่อปีของประชากรชนบทเพิ่มขึ้น 100% ประชากรกลุ่มนี้ก็จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 89% โดยภาพรวมของประเทศแล้วจะเห็นว่าประชากรในเขตเมืองใช้จ่ายในการท่องเที่ยวน้อยกว่าประชากรในเขตชนบท ทั้งนี้เนื่องจากการใช้จ่ายท่องเที่ยวของประชากรเขตชนบทส่วนหนึ่งเป็นค่าการเดินทางจากจังหวัดต่างๆ เพื่อกลับภูมิลำเนา (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2536 : 44)

การใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวของประชากรในกรุงเทพฯและปริมณฑลและประชาชนเขตเมืองในภาคใต้มีลักษณะเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยกล่าวคือเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น 100% ประชากรกลุ่มนี้จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 140% และ 110% ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ในปี 2531 พบว่ากรุงเทพฯและปริมณฑลยังคงมีความยืดหยุ่นของการท่องเที่ยวต่อรายได้สูงที่สุด คือเท่ากับ 2.75 นั่นคือเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น 100% ค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้น 275% ซึ่งสูงกว่าข้อมูลปี 2529 ถึง 2 เท่า นอกจากนี้ ในปี 2529 ประชากรเขตชนบทยังมีความยืดหยุ่นของการท่องเที่ยวต่อรายได้สูงกว่าประชากรเขตเมือง แต่จากข้อมูลปี 2531 กลับพบว่าประชากรเขตเมืองมีค่า

ความยืดหยุ่นสูงกว่าประชากรเขตเมืองจึงมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างรายได้และอาชีพที่เปลี่ยนไป ทำให้สัดส่วนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีค่ามากกว่าการเปลี่ยนแปลงในเรื่องรายได้ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2536 : 44)

แหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับจำนวนวันพักผ่อน

ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวไทยจะใช้เวลาพักในแหล่งท่องเที่ยวเป็นเวลานานๆ จากการสำรวจของ ททท. เมื่อปี 2534 พบว่าระยะเวลาการพักของนักท่องเที่ยวชาวไทยเฉลี่ย 2.95 วัน แต่จากการสำรวจของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย เมื่อปี 2536 พบว่าโดยรวมแล้ว นักท่องเที่ยวไทยมีเวลาการพักเฉลี่ย 4.44 วัน การเพิ่มขึ้นของเวลาการพักผ่อนนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการสำรวจในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวซึ่งนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะพักนานกว่าช่วงอื่นๆ และสิ่งที่ควรพิจารณาประกอบไปด้วยก็คือ การสำรวจของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ครั้งนี้สำรวจจากแหล่งท่องเที่ยวหลักเพียงภาคละ 1-2 แห่ง และมีขนาดตัวอย่างค่อนข้างน้อย (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2536 : 44, 68)

เมื่อพิจารณารายละเอียดรายภาคพบว่า ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนักท่องเที่ยวจะพักในโรงแรมเฉลี่ยต่ำสุดคือ 2.9 วัน แต่จะมีวันพักในที่พักรื่นๆ สูงสุด เท่ากับ 9.6 เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นการเดินทางไปเยี่ยมญาติ ซึ่งไม่เสียค่าที่พักหรือเสียค่าที่พักราคาถูกลง ผลจากข้อค้นพบนี้ให้ถือว่าการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นการเยี่ยมญาติซะส่วนใหญ่

ส่วนในภาคใต้นักท่องเที่ยวพักผ่อนสูงสุด 8.7 วัน เนื่องจากเดินทางไปภาคใต้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงนิยมอยู่นานกว่าภาคอื่นๆ สำหรับภาคตะวันตกและภาคตะวันออกซึ่งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ มีลักษณะเป็นการเที่ยวสุดสัปดาห์เป็นส่วนใหญ่ มีวันพักเฉลี่ยเท่ากับ 3.2 และ 3.7 วันตามลำดับ

แหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

การเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อน ดังจะเห็นได้อย่างชัดเจนในการท่องเที่ยวภาคใต้ ภาคตะวันตกและภาคตะวันออก ซึ่งมีสัดส่วนของการไปเที่ยวสูงกว่าร้อยละ 70 เดินทางไปเพื่อชมทิวทัศน์ธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่

สำหรับการท่องเที่ยวในภาคเหนือจุดประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวค่อนข้างกระจาย โดยมีทั้งเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเยี่ยมญาติ และเพื่อการประชุม และมีสัดส่วนของการประชุมสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของภาคเหนือมีหลายประเภทและสามารถจูงใจนักท่องเที่ยวได้หลายกลุ่ม

การเดินทางไปภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางเพื่อธุรกิจ การเยี่ยมญาติและไปเพื่อวัตถุประสงค์หลายประการพร้อมกัน เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการย้ายถิ่นไปทำงานในกรุงเทพฯ และภาคอื่นๆ ดังนั้นเมื่อมีโอกาสคนเหล่านี้จึงเดินทางกลับไปท่องเที่ยวเดิมเพื่อเยี่ยมญาติ จึงทำให้สัดส่วนของสิ่งดึงดูดใจในการเดินทางมากกว่าร้อยละ 50 ไม่สามารถแยกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ เนื่องจากการเดินทางไม่ได้เกิดจากความน่าสนใจของทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นหลัก

ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าสู่กรุงเทพมหานคร มีจุดประสงค์ในการเดินทางกระจายไปหลายเหตุผลมากที่สุด ซึ่งมีทั้งเพื่อเยี่ยมญาติ ธุรกิจ และราชการ มากกว่าร้อยละ 50 ของนักท่องเที่ยวที่มา

กรุงเทพฯ ไม่ค่อยมีสิ่งดึงดูดใจอะไรเป็นพิเศษ โดยส่วนใหญ่เห็นว่ากรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางในการเดินทาง
ง่ายต่อการนัดพบและเป็นศูนย์กลางทางด้านธุรกิจ จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก
(สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2536 : 49)

อาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ประเภทของงานที่ทำอยู่ก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในหลาย
ประเด็น ผู้ที่ประกอบอาชีพโดยมีรายได้สูงสม่ำเสมอหรือมีลักษณะงานที่สามารถยืดหยุ่นได้มากกว่าจะมีผล
ให้โอกาสการท่องเที่ยวมีมากกว่าและใช้บริการการท่องเที่ยวที่ราคาสูงกว่า นอกจากนี้อาชีพยังม
ีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อรสนิยมและพฤติกรรมการท่องเที่ยว
ดังกล่าวมาแล้ว

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยของ Research consultant International of Canwer LP. (2527 : 70)
บ่งชี้ว่าผู้ที่ว่างงานหรือรองานมีแนวโน้มที่จะเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าผู้มีงานทำหรือมีเวลาท่องเที่ยวเพื่อ
สร้างความสบายใจมากกว่า

อาชีพบางอย่างของผู้หญิงและเด็กในสถานประกอบการขนาดเล็ก นายจ้างมักจะจัดนำเที่ยวให้
ในช่วงวันขึ้นปีใหม่สงกรานต์ หรือเข้าพรรษา โดยนายจ้างมักออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า
กิจการปีนั้นๆ มีกำไรมากน้อยเพียงใด ปกติผู้หญิงและเด็กในสถานประกอบการขนาดเล็ก จะได้เที่ยวปีละ
ครั้ง (กรมแรงงาน, 2529: 27) เช่นเดียวกับพนักงานหญิงในห้างสรรพสินค้ามักได้รับสวัสดิการด้านการ
นำเที่ยวนอกสถานที่ด้วย ทั้งนี้พนักงานไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ (กรมแรงงาน, 2530 : 19) งานวิจัยของ
สุรพล ปธานวนิช และคณะ (2536 : 168) นายจ้างในกรุงเทพฯ สมุทรปราการ ปทุมธานี และนนทบุรี
ระหว่างร้อยละ 53.8- 63.8 มีสวัสดิการพาลูกจ้างไปท่องเที่ยวประจำปี คาดว่าปีหนึ่งๆ ใช้เงินท่องเที่ยวเพื่อ
สวัสดิการในลักษณะนี้รวมประมาณ 825-964 ล้านบาท

อาชีพ รายได้ กับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

ผลการศึกษาของสถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2536 : 45) พบว่าในปี 2529
กลุ่มข้าราชการและผู้ทำงานในครอบครัวมีการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มไม่มีงานทำ นักเรียนและ
กลุ่มอาชีพอื่นๆ เท่ากับ 560 บาท และ 1,600 บาท ในทุกๆระดับรายได้ โดยเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น
100 บาท จะมีการใช้จ่ายท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 3 บาท

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายภาค พบว่าในภาคเหนือไม่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะมีสถานภาพ
การทำงานเป็นอย่างไร แต่ในภาคกลางพบว่ากลุ่มข้าราชการจะใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มไม่มี
อาชีพและกลุ่มนักเรียนประมาณ 450 บาท ต่อคนต่อปี และใช้จ่ายท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ เท่ากับ
298 บาทต่อคนต่อปี ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้าราชการจะมีการใช้จ่ายท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มไม่มี
อาชีพและนักเรียนเท่ากับ 485 บาทในทุกๆระดับรายได้

แต่จากข้อมูลปี 2531 พบว่าพฤติกรรมการใช้จ่ายท่องเที่ยวไม่แตกต่างกันในระหว่างอาชีพ
เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าเมื่อรายได้ของประชากรในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้และภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 100 บาท ค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้น เท่ากับ 2, 4, 5 และ 2 บาทตามลำดับ

ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนการใช้จ่ายท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น 9 บาท ซึ่งนับว่าสูงสุดเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์ชี้ว่าพฤติกรรมการใช้จ่ายท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในแต่ละกลุ่มอาชีพภายในภาคนั้นๆ มีความแตกต่างกันน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบปี 2529 กับปี 2531 แต่ความแตกต่างของส่วนเพิ่มการใช้จ่ายท่องเที่ยวแต่ละภาคมีมากขึ้น โดยเฉพาะกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีส่วนเพิ่มของการใช้จ่ายท่องเที่ยวสูงกว่าภาคอื่นๆ และมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวมากกว่าการเปลี่ยนแปลงในรายได้และทำให้มีค่าความยืดหยุ่นของการท่องเที่ยวต่อรายได้เพิ่มขึ้น (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2536 : 45-46)

เพศ อายุ อาชีพและรายได้ กับการเลือกแหล่งท่องเที่ยว

ในการวิเคราะห์การเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2536 : 50-51) โดยใช้แบบจำลองโลจิสต์ ปรากฏว่าการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ของนักท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันตามเพศ อายุ อาชีพ และรายได้

นักท่องเที่ยวหญิงมีแนวโน้มชอบแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติและศูนย์การค้ามากกว่านักท่องเที่ยวชาย นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากจะชอบแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์และรีสอร์ทมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ส่วนนักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าของกิจการมักจะเลือกเที่ยวหลายๆ แห่งมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ แต่ชอบประเภทธรรมชาติน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ในขณะที่กลุ่มพนักงานประจำมีรูปแบบการเที่ยวที่ไม่ต่างจากอาชีพอื่นๆ และกลุ่มที่มีรายได้ระดับกลางคือ ระหว่าง 2,500 - 15,000 บาทต่อเดือน จะชอบเที่ยวประเภทสถานบันเทิงมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น

ผลการวิเคราะห์พบว่าความน่าจะเป็นในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมีค่าสูงที่สุดเมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ ในเกือบทุกกลุ่มอาชีพและรายได้ ยกเว้นกลุ่มชายสูงอายุที่มีรายได้อยู่ในช่วง 2, 500 - 15,000 บาทต่อเดือน และมีอาชีพเป็นพนักงานประจำหรือเจ้าของกิจการที่มีแนวโน้มเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่มีอะไรงดุดเป็นพิเศษ

กลุ่มนักท่องเที่ยวชายอายุ 25-30 ปี และมีรายได้ระหว่าง 2,500 - 15,000 บาทต่อเดือน มีความสนใจเที่ยวประเภทสถานบันเทิง เริงรมย์สูงสุด โดยเฉพาะเจ้าของกิจการ ในขณะที่นักท่องเที่ยวหญิงในทุกระดับรายได้และอาชีพ ไม่เลือกการท่องเที่ยวตามแหล่งบันเทิงเริงรมย์

กลุ่มชายที่มีอายุมากขึ้นมีความน่าจะเป็นในการเลือกสถานบันเทิงเริงรมย์น้อยลง จะหันไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดหรือประวัติศาสตร์แทน สำหรับหญิงที่มีอายุมากขึ้นก็มีแนวโน้มที่จะเลือกสถานที่ทางประวัติศาสตร์มากขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวหญิงยังนิยมไปท่องเที่ยวตามศูนย์การค้ามากกว่านักท่องเที่ยวชายในทุกกรณี

จากการวิเคราะห์หาความสอดคล้องของปรากฏการณ์ และพฤติกรรมในการท่องเที่ยวข้างต้น จะเห็นได้ว่า คนไทยหันมามีทัศนคติว่าการท่องเที่ยวมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้น โดยให้คุณค่าว่าเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต เป็นรางวัลกับชีวิต มิใช่เป็นสิ่งฟุ่มเฟือยเช่นที่เคยคิดกันในอดีต

จะเห็นว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของนักท่องเที่ยวในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ซึ่งก็มีทั้งโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม ถิ่นที่อยู่ ด้านประชากร ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ โดยเฉพาะในเรื่องของอายุ ซึ่งคนที่มีอายุต่างกัน ก็จะมีความคิด ความสนใจและมีความพร้อมทางด้านร่างกายที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ต่างกัน

III. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้มนุษย์เดินทางท่องเที่ยว

Hudman, 1980 (อ้างในปานใจ สุมะตินันท์. 2532.) ได้จำแนกปัจจัยที่ทำให้มนุษย์มีการเดินทางท่องเที่ยวดังต่อไปนี้คือ

1. **ปัจจัยผลักดัน (Push Factor)** เป็นสภาพเงื่อนไขที่กระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันบุคคลให้ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ ความเคร่งเครียดในการทำงาน สุขภาพอนามัยที่ไม่ดี ความแออัดที่เนื่องมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ในสถานที่แปลกใหม่ ความมีศรัทธาในศาสนา การต้องเดินทางไปเยี่ยมญาติ การไปทำธุรกิจและหน้าที่การงาน รวมทั้งการท่องเที่ยวเพื่อเหตุผลด้านสถานภาพและชื่อเสียงของตนเอง

2. **ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors)** เป็นสภาพเงื่อนไขที่ดึงดูดให้บุคคลเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่

- ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ดีขึ้นของประชากรและประเทศ เช่น รายได้ของประชากรดีขึ้น ความสะดวกของการคมนาคม

- ปัจจัยด้านแหล่งศิลปวัฒนธรรม เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์สถาน สถานที่ทางการเมือง สถานที่ทางการศึกษา สถานที่ทางศาสนาที่น่าสนใจ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณี เช่น เทศกาลงานประเพณี ศิลปะหัตถกรรม ศิลปะการแสดง ดนตรี และภาษา

- ปัจจัยด้านกายภาพ เช่น สภาพภูมิอากาศ สภาพทัศนียภาพ ชีวิตสัตว์ป่า เป็นต้น

Robinson, 1979 (อ้างในปานใจ สุมะตินันท์. 2532.) กล่าวว่าปัจจัยด้านภูมิศาสตร์เป็นปัจจัยสำคัญในการที่ทำให้มนุษย์เดินทางท่องเที่ยว เพราะความเหมาะสมของปัจจัยเหล่านี้จะสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยจำแนกออกเป็น

- สภาพการเข้าถึงทำเลที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว

- สภาพพื้นที่ที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว

- ทัศนียภาพ ทรัพยากรธรรมชาติ และบริเวณสัณฐานของบริเวณพื้นที่

- สภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม

- สภาพธรรมชาติและชีวิตสัตว์ป่าที่น่าสนใจ

- สภาพการตั้งถิ่นฐานที่แตกต่างกัน

- วัฒนธรรมในท้องถิ่นของแหล่งเที่ยวนั้น

สำหรับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวซึ่งมักจะเปลี่ยนแปลงเสมอ นั้น แมคอินทอชและเกลด์เนออร์ (McIntosh and Goeldner 1980:124-425) ระบุว่าเกิดมาจากการกระตุ้นทั้งสี่ด้านด้วยกัน คือ

1. **ตัวกระตุ้นทางกายภาพ (Physical Motivators)** ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยว ผ่อนคลายทางกายภาพหรือเพื่อร่างกาย เช่น การไปพักผ่อนร่างกาย การทำกิจกรรมการกีฬา การไปตากอากาศชายทะเล เป็นต้น

2. **ตัวกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Cultural Motivators)** เป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดการเดินทางเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชนกลุ่มต่างๆ

3. **ตัวกระตุ้นทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Motivator)** เป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดการเดินทาง เพื่อไปเยี่ยมเยียนญาติ เพื่อน หรือเพื่อพบปะกับบุคคลต่างๆ

4. **ตัวกระตุ้นทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Status and Prestige Motivators)** เป็นตัวกระตุ้นที่ต้องการยกฐานะของตนเองให้สูงขึ้น เพื่อเกียรติยศและชื่อเสียง เช่น การเดินทางไปต่างประเทศ ไปประชุมสัมมนา หรือศึกษาดูงาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อแสดงออกถึงความเป็นคนที่มีเกียรติ และมีความสำเร็จในการทำงานของตน

นอกจากนี้แล้วยังมีตัวกระตุ้นอีกด้านหนึ่งซึ่งกำลังจะมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ นั่นคือตัวกระตุ้นทางด้านการงานและอาชีพ อันเป็นตัวกระตุ้นที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่การงานหรือการได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานบริษัทห้างร้าน เช่น การเดินทางไปประชุมสัมมนา การไปศึกษาดูงาน การไปฝึกงาน การได้รับรางวัลจากความสำเร็จในการประกอบธุรกิจการงานในรูปของการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งตัวกระตุ้นที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนี้ก็คือที่มาของวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของแต่ละบุคคลนั่นเอง

ซึ่งแต่เดิมการท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวไทย มักจะเป็นไปในลักษณะของการเดินทางเพื่อเยี่ยมเยียนญาติมิตร ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการและธุรกิจ ซึ่งจะผนวกการเที่ยวชมตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ไปด้วย (วิวัฒน์ชัย บุญยภักดิ์ 2528 : 115) ปัจจุบันการท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวไทยได้มีการพัฒนาและขยายขึ้นอย่างรวดเร็วมาก ก่อให้เกิดการจ้างงานและมีการกระจายรายได้มากขึ้น แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าอัตราการขยายตัวดังกล่าวมิได้เป็นไปโดยเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่ทุกกลุ่มประชากร เนื่องจากมีปัจจัยต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องหลายประการ เช่น จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยว แรงดึงดูดใจและสภาพทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในเรื่องระยะทาง ความยากลำบากหรือความปลอดภัยในการเดินทาง คุณภาพของบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อขนาดของตลาดการท่องเที่ยว โดยที่บางจังหวัดหรือบางแหล่งท่องเที่ยวจะมีลักษณะเป็นตลาดสากลที่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ทั้งในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในขณะที่บางจังหวัดเป็นตลาดการท่องเที่ยวที่แคบมากเพราะไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของคนทั่วไปทำให้ต้องพึ่งพิงตลาดท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้เคียง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ทำการวิจัย เพื่อให้ประกอบและเป็นแนวทางในการวิจัย เรื่อง การสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

ปานใจ สุมะตินันท์ (2532) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจสังคมกับระยะทางในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ โดยศึกษากรณีเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักเดินทางมาจากภูมิลำเนาที่ระยะทางไม่เกิน 130 กิโลเมตร ที่ห่างจากเขื่อนศรีนครินทร์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหลักเรื่องการใช้ความพยายามน้อยที่สุดของ จอร์จ เค ชิพซ์ (ค.ศ.1949) และระยะทางเดินทางของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจสังคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับรายได้ วัตถุประสงค์ในการเดินทาง พาหนะเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่มาเที่ยว ระยะเวลาในการเดินทาง ค่าใช้จ่าย และจำนวนผู้ร่วมเดินทาง แต่ไม่สัมพันธ์กับเพศ ลักษณะการเดินทาง การพักผ่อน สถานที่พักผ่อน ความสะดวกในการเดินทางและสิ่งดึงดูดใจ จากการวิจัยยังพบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวผู้ร่วมเดินทาง มีผลต่อระยะทางในการเดินทางของนักท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่าย และระดับรายได้ตามลำดับ

เนาวรัตน์ พลายน้อยและคณะ (2538) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่าชาวไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 43.1 ได้ เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ในรอบปี พ.ศ. 2537 โดยเฉลี่ยแล้วเดินทางท่องเที่ยว 2.7 ครั้งต่อปี ครั้งละ 3-4 วัน และมีค่าใช้จ่ายประมาณคนละ 624 บาทต่อวัน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ที่แตกต่างกัน จะมีจุดประสงค์ ความต้องการพฤติกรรมและระสนิยมในการท่องเที่ยวที่ต่างกัน กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยในปัจจุบันจึงมีความหลากหลาย จำแนกตามลักษณะกลุ่มและแบบแผนการท่องเที่ยวได้มาก มีทั้งนักท่องเที่ยวที่มีระสนิยมสมัยใหม่ ที่จะท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและท่องเที่ยวอย่างแท้จริง ซึ่งมักใช้บริการตามโรงแรมและภัตตาคารที่ค่อนข้างมีมาตรฐาน ขณะเดียวกันก็มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ไปท่องเที่ยวโดยมีวัตถุประสงค์แบบเดิม คือ เพื่อเยี่ยมญาติ เพื่อปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาที่ยังเน้นการพักผ่อน การรับประทานอาหารตามบ้านญาติ เพื่อนหรือวัดเป็นหลัก บางครั้งกลุ่มท่องเที่ยวประเภทหลังนี้ไปท่องเที่ยวกันเป็นกลุ่มใหญ่ที่เรียกว่า ฉิ่งฉับทัวร์ ที่มีการพักค้างคืนและรับประทานอาหารในรถโดยสารที่ใช้เดินทางไปท่องเที่ยวนั้น ในด้านสื่อที่ ททท. พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวภายในประเทศนั้น พบว่าการเผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์จะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อที่ ททท. พัฒนาขึ้นใช้บรรลุผลในแง่ของการกระตุ้นและสร้างการรับรู้เรื่องการท่องเที่ยวภายในประเทศได้พอสมควร

พัฒนพงษ์ พงษ์ทองเจริญ (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมานครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา โดยผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จะมีวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยว พักผ่อน ทำบุญ ไหว้พระ ถ้าพักค้างคืนจะนิยมพักตามบ้านญาติหรือเพื่อนและโรงแรม พาหนะที่ใช้เดินทาง ได้แก่ รถส่วนตัว รถโดยสารและรถไฟ ในส่วนของปัจจัยที่มี

อิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมานั้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านที่ตั้งและระยะทาง ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์และปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวตามลำดับ

ณัฐกานต์ โรจนตะมะ (2542) ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวในระยะเวลาดังกล่าวโดยใช้ข้อมูลด้านตัดขวางจากแบบสอบถาม จำนวน 372 คนในปี พ.ศ. 2541 และใช้แบบจำลอง Logit ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรุงเทพมหานคร ในการศึกษาครั้งนี้ มนุษย์ต้องเผชิญกับ 2 ทางเลือก คือ การตัดสินใจท่องเที่ยวหรือไม่ท่องเที่ยวซึ่งมีตัวแปรอิสระในการอธิบายทางเลือกดังกล่าว ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ขนาดของครอบครัว ฤดูกาลที่เดินทางไปและรูปแบบการเดินทาง ผลการศึกษาพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับอุปสงค์การท่องเที่ยวและรูปแบบการเดินทางด้วยตนเอง

บุษยา สุธีธร และ ภัทรวลี นิติเกษตรสุนทร (2541) ได้ทำการศึกษา “เจตคติและความประทับใจของชาวต่างประเทศที่ได้มาเยี่ยมประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในด้านต่างๆ ที่เป็นจุดดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวรวมถึงด้านวัฒนธรรม ซึ่งแสดงออกถึงความเป็นไทย โดยทำการศึกษา นักท่องเที่ยวเฉพาะในจังหวัดที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2541 พฤติกรรมการรับข่าวสาร การท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศ เจตคติที่มีต่อสิ่งจูงใจด้านการท่องเที่ยว ก่อนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ความประทับใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อประเทศไทยระหว่างการท่องเที่ยวและปัญหาอุปสรรคตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหานักท่องเที่ยวเผชิญระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ด้วยการวิจัยแบบสำรวจ จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจากภูมิภาคต่างๆ ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว จำนวน 120 คน การศึกษาค้นคว้านี้ใช้แบบสอบถามจากการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อให้ในการวิเคราะห์ แล้วจัดกลุ่มข้อมูลในประเด็นดังกล่าวสำหรับเสนอผลในภาพรวมประกอบด้วยตาราง หรือกราฟ ในรูปจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ซึ่งการศึกษาพบว่า อัตราการเติบโตของตลาดท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเติบโตสูงขึ้น ร้อยละ 7.53 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามากที่สุดในช่วงเดือนธันวาคม 2541 โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางเข้ามา คือ เข้ามาในช่วงเวลาพักผ่อน สำหรับอาชีพของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้ทำงานวิชาชีพ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะเดินทางเข้ามาประเทศไทยมากที่สุด แต่นักท่องเที่ยวที่ใช้เวลาอยู่ในประเทศไทยนานที่สุดคือ นักท่องเที่ยวจากยุโรป แหล่งข้อมูลที่รู้จักประเทศไทยมากที่สุดคือ ญาติพี่น้อง/เพื่อน รองลงมาคือสื่อ เช่น อินเทอร์เน็ต จัดเป็นสื่อที่นักท่องเที่ยวให้ความเชื่อถือและใช้เป็นแหล่งข้อมูลที่ทำให้รู้จักประเทศไทย สิ่งจูงใจด้านการท่องเที่ยวก่อนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นั่นก็คือ ทะเลและชายหาดของประเทศไทยที่มีความสวยงาม สำหรับอาหารไทยมีความสำคัญในระดับกลางที่จูงใจนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางเข้ามาประเทศไทย ความประทับใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อาหารไทย การจับจ่ายซื้อของที่ระลึก ที่พัก ค่าใช้จ่ายระหว่างอยู่ในประเทศไทย วัฒนธรรมประเพณี ฯลฯ ส่วนปัญหาอุปสรรค

ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เผชิญ คือ ปัญหาด้านการจราจร ปัญหาเกี่ยวกับการขอรับบริการจากหน่วยราชการ ปัญหาด้านการสื่อสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีภาพลักษณ์ค่อนข้างดี กล่าวคือ ในทัศนคติของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้สึกดีขึ้นเมื่อได้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

จิระพรรณ แก่นศึกษา (2547) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวและปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศขณะที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยทำการสุ่มสำรวจตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามภาษาอังกฤษ ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 51.50 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 48.50 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.80 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.30 พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่มักจะเดินทางมาเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 49.30 ระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่าง 7-15 วัน วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางมาเพื่อเป็นการมาพักผ่อน/ท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 81.8 ผู้ร่วมเดินทางส่วนใหญ่จะเดินทางมากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ซึ่งการเดินทางจะเดินทางมาเอง คิดเป็นร้อยละ 54.8 ส่วนผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และสื่อที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า มาจากตัวแทนบริษัทนำเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 27.0

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีชา พันธุ์แน่น (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติของนักท่องเที่ยวไทย: ศึกษากรณีอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ การตัดสินใจมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและเพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลโดยเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์เป็นครั้งแรก เลือกวันหยุดนักขัตฤกษ์และวันหยุดตามประเพณีมาท่องเที่ยวโดยใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะ ใช้เวลา 2 วัน พักค้าง 1 คืน ชอบกางเต็นท์นอนและมาในช่วงฤดูหนาวพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามอายุมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ทางด้านการเลือกวัยมาท่องเที่ยว การตัดสินใจเลือกพาหนะมาท่องเที่ยวและการเลือกฤดูกาลมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ด้านการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเลือกวันตัดสินใจการใช้จำนวนวันมาท่องเที่ยวและการเลือกบ้านพักในการมา

ท่องเที่ยว ด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับการเลือกวันมาท่องเที่ยวและการเลือกพาหนะมาท่องเที่ยว ด้านรายได้มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการเลือกพาหนะมาท่องเที่ยวและการเลือกบ้านพักในการมาท่องเที่ยว

งานวิจัยดังกล่าวเป็นการรวบรวมงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศรวมถึงการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างประเทศต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในไทย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยไทยและต่างชาติ โดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเรื่องนี้ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

นักท่องเที่ยวชาวไทย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน ตามสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ 1) วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร 2) อุทยานแห่งชาติหาดขนอม

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 30 คนที่อุทยานแห่งชาติหาดขนอม

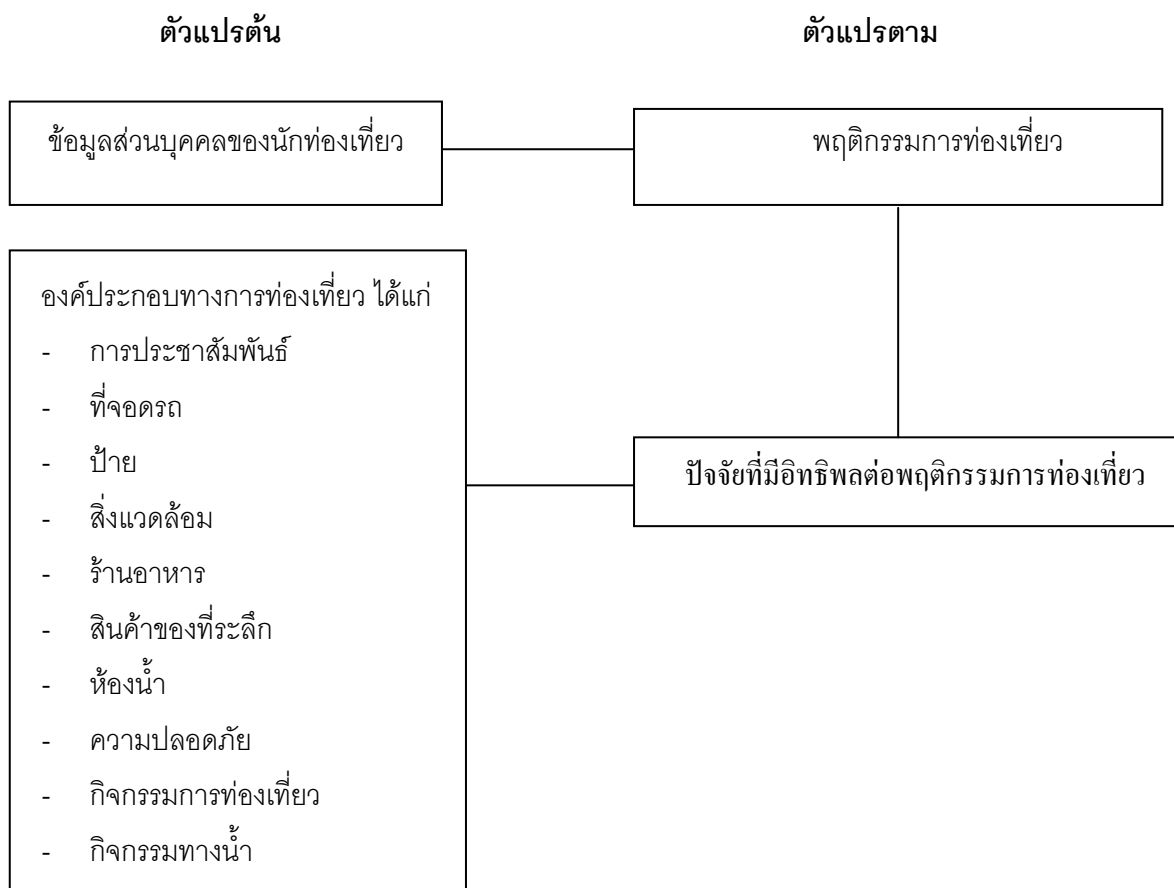
วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการตอบคำถามการวิจัยในแต่ละคำถามนั้นจะใช้วิธีการตอบแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นการเลือกข้อมูลที่คิดว่าสามารถเป็นตัวแทนของประชากรในการวิจัยได้

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย

1. ตัวแปรด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานะ การศึกษา อาชีพ รายได้
2. ตัวแปรด้านองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ ที่จอดรถ ป้าย สิ่งแวดล้อม ร้านอาหาร สินค้าของที่ระลึก ห้องน้ำ ความปลอดภัย กิจกรรมการท่องเที่ยว กิจกรรมทางน้ำ

3.4 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเป็นแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและแบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-dept Interview) สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยทั้ง 2 แบบสอบถามมีลักษณะคำถามที่คล้ายคลึงกันโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน มีประเด็นคำถาม 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำถามทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ สถานะ การศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ที่อยู่ปัจจุบัน จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่

- 1) การเดินทาง การคมนาคม จำนวน 12 ข้อ
- 2) คำถามเกี่ยวกับการพักผ่อน ที่พัก จำนวน 10 ข้อ
- 3) คำถามเกี่ยวกับสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว จำนวน 4 ข้อ
- 4) คำถามเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในระหว่างการท่องเที่ยว จำนวน 4 ข้อ
- 5) คำถามเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆด้านการท่องเที่ยว จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจใน 10 ดัชนีทางการท่องเที่ยว ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ที่จอตลอด ป้าย สิ่งแวดล้อม ร้านอาหาร สินค้าของที่ระลึก ห้องน้ำ ความปลอดภัย กิจกรรมการท่องเที่ยว กิจกรรมทางน้ำ จำนวน 50 ข้อ โดยวัดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามว่ามีความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ กล่าวคือ พึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 16 ข้อ

2. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 30 คน โดยเนื้อหาของแบบสอบถามคล้ายกับแบบสอบถามสำรวจนักท่องเที่ยวชาวไทย มีประเด็นคำถามดังต่อไปนี้

1. คำถามทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว เช่น เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประเทศ จำนวน 5 ข้อ
2. คำถามเกี่ยวกับการเดินทาง การคมนาคม จำนวน 3 ข้อ
3. คำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว จำนวน 1 ข้อ
4. คำถามเกี่ยวกับการพักผ่อน ที่พัก จำนวน 3 ข้อ
5. คำถามเกี่ยวกับสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว จำนวน 1 ข้อ
6. คำถามเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆด้านการท่องเที่ยว จำนวน 1 ข้อ
7. คำถามเกี่ยวกับอุปสรรคที่พบในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว จำนวน 1 ข้อ
8. คำถามเกี่ยวกับ 10 ดัชนีทางการท่องเที่ยว จำนวน 10 ข้อ
9. คำถามเกี่ยวกับความต้องการในการกลับมาท่องเที่ยว 1 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามและสัมภาษณ์

แบบสอบถามที่ใช้มีทั้งคำถามปลายปิดและปลายเปิดให้นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็น สำหรับคำถามที่ใช้สัมภาษณ์เชิงลึกนั้นก็ทั้งคำถามปลายปิดและปลายเปิดเช่นกัน

เกณฑ์ในการให้คะแนนสำหรับแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามนำหนักของคำตอบแต่ละข้อ กล่าวคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนจำแนกเป็น 5 ข้อ ดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
มาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการกำหนดค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 คะแนน ถือว่ามีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 คะแนน ถือว่ามีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 คะแนน ถือว่ามีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 คะแนน ถือว่ามีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 คะแนน ถือว่ามีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติของ จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลช่วงเวลาเดียว โดยใช้แบบสอบถามสำหรับ นักท่องเที่ยวไทย จำนวน 400 คน ที่วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร และอุทยานแห่งชาติหาดขนอม และรองรับ แบบสอบถามกลับคืน สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 30 คน โดยมีการจัดเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า โดยมีทั้งคำถามปลายปิดและเปิดและรองรับแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณซึ่งใช้ เครื่องมือทางสถิติ SPSS มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 30 คน เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพและใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงวิเคราะห์ (Inferential Statistics) ในการตอบวัตถุประสงค์ทั้งหมด

1. วิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ การหา อัตราส่วนร้อยละ (Percentage Distribution) และ การหาค่าเฉลี่ย (Means)

2. วิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ (Content Analysis)

3. วิเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยโดยใช้สถิติ เชิงพรรณนา คือ การหาอัตราส่วนร้อยละ (Percentage Distribution) และ การหาค่าเฉลี่ย (Means)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆและปัจจัยการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ คือ ค่า ANOVA

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาถึง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งการวิเคราะห์ ดังนี้

1. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยของจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 400 คน ด้วยวิธีการตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวในด้านต่างๆของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาองค์ประกอบต่างๆทางการท่องเที่ยว

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวในด้านต่างๆของจังหวัดนครศรีธรรมราช

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวไทย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 400 ชุด ผลการศึกษานี้ปรากฏในตารางที่ 1 มีดังนี้

ตารางที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	198	49.5
หญิง	202	50.5
รวม	400	100
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	79	19.8
20-30 ปี	149	37.3
31-40 ปี	102	25.5

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ (ต่อ)		
41-50 ปี	46	11.5
50 ปีขึ้นไป	24	6.0
รวม	400	100
3. สถานะ		
โสด	247	61.8
สมรส มีบุตร	111	27.8
สมรส ไม่มีบุตร	25	6.3
หม้าย หย่าร้าง	17	4.3
รวม	400	100
4. การศึกษา		
ประถมศึกษา	11	2.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	35	8.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	84	21.0
อนุปริญญา	5	1.3
ปริญญาตรี	237	59.3
ปริญญาโท	24	6.0
ปริญญาเอก	1	0.3
รวม	400	100
5. อาชีพ		
นักเรียน / นักศึกษา	138	34.5
เกษตรกร	6	1.5
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย / อิสระ	70	17.5
ข้าราชการบำนาญ	12	3.0
รับจ้างทั่วไป	39	9.8
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	55	13.8
พอบ้าน / แม่บ้าน	18	4.5
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	54	13.5
อื่นๆ	8	2.0
รวม	400	100

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวน	ร้อยละ
6. รายได้		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	166	41.5
10,001 – 20,000 บาท	133	33.3
20,000 – 30,000 บาท	47	11.8
30,001 – 40,000 บาท	17	4.3
40,001 – 50,000 บาท	7	1.8
มากกว่า 50,000 บาท	8	2.0
ไม่มีคำตอบ	22	5.5
รวม	400	100
7. ที่อยู่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	0.8
ภาคเหนือ	3	0.8
ภาคตะวันออก	2	0.5
ภาคกลาง	79	19.8
ภาคใต้	302	75.5
ไม่มีคำตอบ	8	2.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 1 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.5 และรองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.5 ส่วนอายุของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.3 และรองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.5 ซึ่งในช่วงอายุทั้งสองนี้เป็นช่วงที่เริ่มมีความมั่นคงในชีวิตการทำงานและรายได้มีกำลังซื้อสินค้าและบริการท่องเที่ยว ตลอดจนจนเป็นช่วงอายุที่เื้อออำนวยความสะดวกการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ นอกจากนั้นนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 61.8 อาจเนื่องมาจากการที่ไม่มีภาระทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบดูแล ส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปได้โดยสะดวก เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษา ปรากฏว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 21.0 ในส่วนนี้จะเห็นว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงจะมีโอกาสท่องเที่ยวมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาเป็นผู้ที่มีอาชีพ และมีตำแหน่งหน้าที่การงานตลอดจนรายได้ที่ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำ ทำให้มีโอกาสได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่ต่างๆ เช่น ไปประชุมสัมมนา ไปติดต่อราชการและธุรกิจต่างๆ และยังมีอำนาจในการซื้อบริการในการท่องเที่ยวมากกว่าอีกด้วย ส่วนอาชีพของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.5 และรองลงมาคือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว คำขายอิสระ คิดเป็นร้อยละ 17.5 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเงื่อนไขหรือ

ข้อจำกัดด้านเวลาเวลาที่แตกต่างกัน นักเรียนนักศึกษาในนั้นมีเวลาว่างที่นอกเหนือจากการเรียนนั้นค่อนข้างเยอะ เพราะไม่มีภาระรับผิดชอบอะไรมากมาย จึงทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น และนิยมไปกันเป็นหมู่คณะ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มีรายได้อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.5 และรองลงมาคือ ระดับรายได้ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3 ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วรายได้ที่อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากและรายได้ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย ส่วนภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในภาคใต้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.5 ซึ่งได้แก่ จังหวัด นครศรีธรรมราช สงขลา และสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ ดังนั้นในส่วนนี้จะเห็นว่านักท่องเที่ยวในจังหวัด นครศรีธรรมราชส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่นที่นิยมเที่ยวกันเองภายในจังหวัด ซึ่งต่างจังหวัดนั้นก็ยังมีบ้างแต่ก็เป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียง ไม่ไกลกันมากนัก และรองลงมาคือ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 19.8 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งส่วนใหญ่จะมาเป็นหมู่คณะหรือกลุ่มทัวร์

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทยมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบ การท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

จากสมมติฐาน หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ซึ่งได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ (เพศ อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิลำเนา) กับตัวแปรตามซึ่งได้แก่ องค์ประกอบของการท่องเที่ยวไทย (การประชาสัมพันธ์ สถานที่จอดรถ ป้ายบอกทาง สภาพแวดล้อม ร้านอาหาร ของที่ระลึก สุขภาพ/ห้องน้ำ ความปลอดภัย กิจกรรมการท่องเที่ยว กิจกรรมทางน้ำ) โดยใช้การวัดค่าทางสถิติ ANOVA หาความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรดังกล่าว

ตารางที่ 2: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของจังหวัด นครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	396	3.416	6.988	.009*
2. อายุ	397	3.416	15.667	.000*
3. สถานภาพการสมรส	397	3.416	5.052	.002*
4. การศึกษา	394	3.415	2.160	.046*
5. อาชีพ	397	3.416	3.597	.000*
6. รายได้	376	3.385	3.678	.003*
7. ภูมิลำเนา	389	3.402	.286	.920

Sig. = <.05

จากตารางที่ 2 พบว่า เพศ อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้ตอบ สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับองค์ประกอบด้านการประชาสัมพันธ์ของจังหวัด นครศรีธรรมราช (เพศ = .009 อายุ = .000 สถานภาพการสมรส = .002 การศึกษา = .046 อาชีพ = .000 และ รายได้ = .003)

เมื่อพิจารณาถึงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง	44 (11.0%)	132 (33.0%)	184 (46.0%)	36 (9.0%)	2 (0.5%)	3.45	มาก
2. มีความสะดวกในการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยว	40 (10.0%)	137 (34.3%)	182 (45.5%)	35 (8.8%)	4 (1.0%)	3.44	มาก
3. มีการใช้สื่ออย่างหลากหลายในการประชาสัมพันธ์	38 (9.5%)	119 (29.8%)	191 (47.8%)	47 (11.8%)	3 (0.8%)	3.36	ปานกลาง
4. ข้อมูลที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์มีความน่าเชื่อถือ	40 (10.0%)	148 (37.0%)	168 (42.0%)	40 (10.0%)	0 (0.00%)	3.47	มาก
5. มีศูนย์บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	36 (9.0%)	115 (28.8%)	199 (49.8%)	43 (10.8%)	2 (0.5%)	3.35	ปานกลาง
รวม						3.41	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงถึงระดับของความพึงพอใจในภาพรวมของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.41)

ตารางที่ 4: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านสถานที่จอดรถของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	396	3.209	3.273	.071
2. อายุ	397	3.207	9.600	.000*

3. สถานภาพการสมรส	397	3.207	3.803	.010*
4. การศึกษา	394	3.205	1.657	.130
5. อาชีพ	397	3.207	1.285	.249
6. รายได้	376	3.184	1.476	.197
7. ภูมิลำเนา	389	3.191	.789	.558

Sig. = <.05

จากตารางที่ 4 พบว่า อายุและสถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับปัจจัยด้านสถานที่จอดรถของจังหวัดนครศรีธรรมราช (อายุ = .000 และ สถานภาพการสมรส = .010)

ส่วนระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านสถานที่จอดรถของจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านสถานที่จอดรถในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. สถานที่จอดรถมีมากพอ	34 (8.5%)	113 (28.3%)	179 (44.8%)	66 (16.5%)	5 (1.3%)	3.26	ปานกลาง
2. สถานที่จอดรถมีความสะดวก	43 (10.8%)	102 (25.5%)	182 (45.5%)	65 (16.3%)	5 (1.3%)	3.28	ปานกลาง
3. สถานที่จอดรถอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยว	42 (10.5%)	117 (29.3%)	173 (43.3%)	60 (15.0%)	4 (1.0%)	3.34	ปานกลาง
4. มีคนคอยดูแลสถานที่จอดรถเพื่ออำนวยความสะดวก	35 (8.8%)	86 (21.5%)	179 (44.8%)	87 (21.8%)	10 (2.5%)	3.12	ปานกลาง
5. มีบัตรเข้า-ออกสถานที่จอดรถเพื่อดูแลความปลอดภัย	31 (7.8%)	86 (21.5%)	163 (40.8%)	91 (22.8%)	25 (6.3%)	3.02	ปานกลาง
รวม						3.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงระดับความพึงพอใจในปัจจัยด้านสถานที่จอดรถในภาพรวมในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.20)

ตารางที่ 6: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านป้ายบอกทางของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	396	3.312	1.516	.219
2. อายุ	397	3.309	11.602	.000*
3. สถานภาพการสมรส	397	3.309	6.373	.000*
4. การศึกษา	394	3.304	2.294	.034*
5. อาชีพ	397	3.309	2.813	.005*
6. รายได้	376	3.276	3.250	.007*
7. ภูมิลำเนา	389	3.295	.566	.726

Sig. = <.05

จากตารางที่ 6 พบว่า อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อปัจจัยด้านป้ายบอกทางของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช (อายุ = .000 สถานภาพการสมรส = .000 การศึกษา = .034 อาชีพ = .005 และรายได้ = .007)

ตารางที่ 7 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านป้ายในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. มีป้ายบอกเส้นทางชัดเจน	51 (12.8%)	125 (31.3%)	159 (39.8%)	56 (14.0%)	7 (1.8%)	3.39	ปานกลาง
2. มีป้ายบอกเส้นทางมากเพียงพอ	41 (10.3%)	118 (29.5%)	170 (42.5%)	57 (14.3%)	11 (2.8%)	3.30	ปานกลาง
3. ป้ายบอกเส้นทางง่ายต่อการสังเกตเห็น	45 (11.3%)	97 (24.3%)	186 (46.5%)	59 (14.8%)	11 (2.8%)	3.27	ปานกลาง
4. ป้ายบอกเส้นทางเข้าใจง่าย รวดเร็ว	44 (11.0%)	117 (29.3%)	169 (42.3%)	58 (14.5%)	10 (2.5%)	3.32	ปานกลาง
5. ป้ายบอกเส้นทางอยู่ในสภาพดี คงทน แข็งแรง	43 (10.8%)	108 (27.0%)	164 (41.0%)	72 (18.0%)	9 (2.3%)	3.26	ปานกลาง
รวม						3.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านป้ายในจังหวัดนครศรีธรรมราช
ในภาพรวม พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.30)

ตารางที่ 8: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของจังหวัด
นครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	396	3.793	2.309	.129
2. อายุ	397	3.790	8.691	.000*
3. สถานภาพการสมรส	397	3.790	2.572	.054
4. การศึกษา	394	3.788	.787	.580
5. อาชีพ	397	3.790	3.086	.002*
6. รายได้	376	3.764	1.305	.261
7. ภูมิลำเนา	389	3.783	2.735	.019*

Sig. = <.05

จากตารางที่ 8 พบว่า อายุ อาชีพ และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับปัจจัยด้าน
สภาพแวดล้อมของจังหวัดนครศรีธรรมราช (อายุ = .000 อาชีพ = .002 และภูมิลำเนา = .019)

ตารางที่ 9 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการ ท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. สภาพแวดล้อมในจังหวัด นครศรีธรรมราชมีความสวยงาม ร่มรื่น	78 (19.5%)	156 (39.0%)	138 (34.5%)	25 (6.3%)	1 (0.3%)	3.72	มาก
2. มีอากาศที่บริสุทธิ์ สดชื่น	97 (24.3%)	189 (47.3%)	96 (24.0%)	15 (3.8%)	0 (0.00%)	3.93	มาก
3. สถานที่ต่างๆมีการ ประดับตกแต่งสวยงาม	64 (16.5%)	155 (38.8%)	151 (37.8%)	25 (6.3%)	0 (0.00%)	3.76	มาก
4. จังหวัดนครศรีธรรมราชมี ความอุดมสมบูรณ์ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ	69 (17.3%)	158 (39.5%)	121 (30.3%)	13 (3.3%)	0 (0.00%)	3.78	มาก
5. สภาพแวดล้อมเอื้อต่อ การท่องเที่ยว	70 (17.5%)	178 (44.5%)	129 (32.3%)	19 (4.8%)	0 (0.00%)	3.76	มาก

รวม						3.80	มาก
-----	--	--	--	--	--	------	-----

จากตารางที่ 9 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจุบันด้านสภาพแวดล้อมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในภาพรวม พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.80)

ตารางที่ 10: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านร้านอาหารของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	396	3.494	9.490	.002*
2. อายุ	397	3.493	5.646	.000*
3. สถานภาพการสมรส	397	3.493	3.957	.008*
4. การศึกษา	394	3.494	1.162	.326
5. อาชีพ	397	3.493	1.623	.116
6. รายได้	376	3.466	.684	.636
7. ภูมิลำเนา	389	3.490	1.045	.391

Sig. = <.05

จากตารางที่ 10 พบว่า เพศ อายุ และสถานภาพการสมรส มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อปัจจัยด้านร้านอาหารของจังหวัดนครศรีธรรมราช (เพศ = .002 อายุ = .000 และสถานภาพการสมรส = .008)

ตารางที่ 11 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจุบันด้านร้านอาหารในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. ร้านอาหารมีให้เลือกมากมายหลากหลาย	55 (13.8%)	146 (36.5%)	170 (42.5%)	27 (6.8%)	0 (0.00%)	3.58	มาก
2. ร้านอาหารมีความสะอาด	44 (11.0%)	130 (32.5%)	191 (47.8%)	31 (7.8%)	1 (0.3%)	3.47	มาก
3. ร้านอาหารมีการตกแต่งร้านอย่างสวยงาม	44 (11.0%)	128 (32.0%)	180 (45.0%)	44 (11.0%)	2 (0.5%)	3.42	มาก

4. อาหารมีรสชาติอร่อย	54 (13.5%)	150 (37.5%)	151 (37.8%)	41 (10.3%)	2 (0.5%)	3.54	มาก
5. อาหารมีราคาที่เหมาะสม	47 (11.8%)	138 (34.5%)	165 (41.3%)	43 (10.8%)	2 (0.5%)	3.47	มาก
รวม						3.50	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจุบันด้านร้านอาหารในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวม พบว่า ระดับของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.50)

ตารางที่ 12: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านของที่ระลึกจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	395	3.520	.592	.442
2. อายุ	396	3.518	10.508	.000*
3. สถานภาพการสมรส	396	3.518	4.761	.003*
4. การศึกษา	393	3.519	1.442	.197
5. อาชีพ	396	3.518	3.849	.000*
6. รายได้	375	3.492	1.803	.111
7. ภูมิลำเนา	389	3.510	.525	.757

Sig. = <.05

จากตารางที่ 12 พบว่า อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อยุปัจจัยด้านของที่ระลึกจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช (อายุ = .000 สถานภาพการสมรส = .003 และอาชีพ = .000)

ตารางที่ 13 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจุบันด้านของที่ระลึกในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. สินค้าและของที่ระลึกมีให้เลือกมากมายหลากหลาย	60 (15.0%)	134 (33.5%)	168 (42.0%)	34 (8.5%)	0 (0.00%)	3.56	มาก
2. สินค้าและของที่ระลึกมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว	58 (14.5%)	145 (36.3%)	168 (42.0%)	26 (6.5%)	0 (0.00%)	3.59	มาก

3. สินค้าและของที่ระลึกมี ราคาที่เหมาะสม	43 (10.8%)	131 (32.8%)	189 (47.3%)	32 (8.0%)	1 (0.3%)	3.46	มาก
4. สินค้าและของที่ระลึกมี ความสะดวกในการหาซื้อ	49 (12.3%)	128 (32.0%)	179 (44.8%)	41 (10.3%)	0 (0.00%)	3.47	มาก
5. สินค้าและของที่ระลึกมี ความสวยงามและมีคุณภาพ	56 (14.0%)	126 (31.5%)	180 (45.0%)	34 (8.5%)	1 (0.3%)	3.51	มาก
รวม						3.52	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจุบันด้านของที่ระลึกในจังหวัดนครศรีธรรมราช
ในภาพรวม พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.52)

ตารางที่ 14: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านสุขา/ห้องน้ำจากแหล่งท่องเที่ยวของ
จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	395	3.262	2.658	.104
2. อายุ	396	3.261	15.102	.000*
3. สถานภาพการสมรส	396	3.261	4.119	.007*
4. การศึกษา	393	3.265	2.605	.017*
5. อาชีพ	396	3.261	2.112	.034*
6. รายได้	375	3.229	1.002	.416
7. ภูมิลำเนา	389	3.248	.275	.927

Sig. = <.05

จากตารางที่ 14 พบว่า อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษา และอาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถามมี
ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับปัจจัยด้านสุขา/ห้องน้ำจากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช
(อายุ = .000 สถานภาพการสมรส = .007 การศึกษา = .017 และอาชีพ = .034)

ตารางที่ 15 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจุบันด้านสุขา/ห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการ ท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. ห้องน้ำในจังหวัด นครศรีธรรมราชมีความสะอาดถูก สุขลักษณะ	40 (10.0%)	90 (22.5%)	195 (48.8%)	67 (16.8%)	5 (1.3%)	3.23	ปานกลาง
2. ห้องน้ำในจังหวัด นครศรีธรรมราชมีเพียงพอ	44 (11.0%)	87 (21.8%)	186 (46.5%)	70 (17.5%)	10 (2.5%)	3.21	ปานกลาง
3. มีความสะดวกในการเข้า ห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราช	44 (11.0%)	87 (21.8%)	190 (47.5%)	66 (16.5%)	10 (2.5%)	3.22	ปานกลาง
4. ห้องน้ำในจังหวัด นครศรีธรรมราชมีสภาพดี	34 (8.5%)	94 (23.5%)	192 (48.0%)	67 (16.8%)	10 (2.5%)	3.19	ปานกลาง
5. ห้องน้ำในจังหวัด นครศรีธรรมราชมีการแบ่งแยก หญิง-ชายอย่างชัดเจน	60 (15.0%)	114 (28.5%)	163 (40.8%)	54 (13.5%)	3 (0.8%)	3.44	มาก
รวม						3.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจุบันด้านสุขา/ห้องน้ำจากแหล่งท่องเที่ยวใน
จังหวัดนครศรีธรรมราชในภาพรวม พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับ **ปานกลาง** (ค่าเฉลี่ย = 3.26)

ตารางที่ 16: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้าน**ความปลอดภัย**จากแหล่งท่องเที่ยว
ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	396	3.404	1.168	.280
2. อายุ	397	3.404	13.707	.000*
3. สถานภาพการสมรส	397	3.404	5.029	.002*
4. การศึกษา	394	3.406	1.013	.417
5. อาชีพ	397	3.404	3.189	.002*
6. รายได้	376	3.376	1.063	.380
7. ภูมิลำเนา	389	3.399	.887	.490

Sig. = <.05

จากตารางที่ 16 พบว่า อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อ ปัจจัยด้านความปลอดภัยจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช (อายุ = .000* สถานภาพการสมรส = .002 และ อาชีพ = .002)

ตารางที่ 17 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านความปลอดภัยในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. มีความปลอดภัยในการเดินทาง	45 (11.3%)	136 (34.0%)	176 (44.0%)	40 (10.0%)	1 (0.3%)	3.46	มาก
2. มีความปลอดภัยในที่พัก	46 (11.5%)	126 (31.5%)	186 (46.5%)	37 (9.3%)	2 (0.5%)	3.45	มาก
3. มีความปลอดภัยในการทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยว	47 (11.8%)	136 (34.0%)	178 (44.5%)	37 (9.3%)	0 (0.00%)	3.48	มาก
4. มีความปลอดภัยในการเข้าห้องน้ำสาธารณะ	35 (8.8%)	121 (30.3%)	183 (45.8%)	53 (13.3%)	6 (1.5%)	3.32	ปานกลาง
5. มีความปลอดภัยในสถานที่จอดรถ	40 (10.0%)	106 (26.5%)	193 (48.3%)	54 (13.5%)	5 (1.3%)	3.31	ปานกลาง
รวม						3.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านความปลอดภัยจากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชในภาพรวม พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.38)

ตารางที่ 18: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	396	3.472	3.523	.061
2. อายุ	397	3.470	14.437	.000*
3. สถานภาพการสมรส	397	3.470	2.952	.033*
4. การศึกษา	394	3.473	1.210	.300
5. อาชีพ	397	3.470	3.154	.002*

6. รายได้	376	3.442	.682	.637
7. ภูมิลำเนา	389	3.460	.568	.725

Sig. = <.05

จากตารางที่ 18 พบว่า อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อ ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช (อายุ = .000 สถานภาพการสมรส = .033 และอาชีพ = .002)

ตารางที่ 19 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. มีกิจกรรมเชิงนิเวศที่หลากหลาย	49 (12.3%)	135 (33.8%)	168 (42.0 %)	40 (10.0%)	6 (1.5%)	3.45	มาก
2. มีกิจกรรมออกกำลังกายที่หลากหลาย	39 (9.8%)	131 (32.8%)	183 (45.8%)	38 (9.5%)	5 (1.3%)	3.41	มาก
3. มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว	49 (12.3%)	112 (28.0%)	183 (45.8%)	47 (11.8%)	6 (1.5%)	3.38	ปานกลาง
4. มีกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน	64 (16.0%)	160 (40.0%)	143 (35.8%)	25 (6.3%)	5 (1.3%)	3.64	มาก
5. มีกิจกรรมผ่อนคลายด้านสุขภาพ	46 (11.5%)	136 (34.0%)	167 (41.8%)	41 (10.3%)	2 (0.5%)	3.47	มาก
รวม						3.47	มาก

จากตารางที่ 19 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชในภาพรวม พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.47)

ตารางที่ 20: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	F	ค่านัยสำคัญ
1. เพศ	388	3.305	2.407	.122
2. อายุ	389	3.302	19.153	.000*
3. สถานภาพการสมรส	389	3.302	7.653	.000*
4. การศึกษา	386	3.306	1.802	.098
5. อาชีพ	389	3.302	4.115	.000*
6. รายได้	368	3.255	1.448	.206
7. ภูมิลำเนา	382	3.289	1.320	.255

Sig. = <.05

จากตารางที่ 20 พบว่า อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อบริการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช (อายุ = .000* สถานภาพการสมรส = .000 และอาชีพ = .000)

ตารางที่ 21 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
1. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำที่หลากหลาย	68 (17.0%)	107 (26.8%)	140 (35.0%)	66 (16.5%)	8 (2.0%)	3.41	มาก
2. มีความปลอดภัยในการทำกิจกรรมทางน้ำ	52 (13.0%)	104 (26.0%)	158 (39.5%)	62 (15.5%)	13 (3.3%)	3.31	ปานกลาง
3. มีการให้ความรู้ แนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมก่อนปฏิบัติ	43 (10.8%)	106 (26.5%)	151 (37.8%)	80 (20.0%)	9 (2.3%)	3.24	ปานกลาง
4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมมีคุณภาพ	42 (10.5%)	107 (26.8%)	168 (42.0%)	62 (15.5%)	11 (2.8%)	3.27	ปานกลาง
5. มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลในระหว่างทำกิจกรรม	47 (11.8%)	102 (25.5%)	163 (40.8%)	67 (16.8%)	11 (2.8%)	3.27	ปานกลาง
รวม						3.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 แสดงระดับของความพึงพอใจในปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำจากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชในภาพรวม พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.30)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครศรีธรรมราช

จากตารางที่ 22 เป็นต้นไปแสดงถึงพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกเป็นประเด็นการคมนาคม/การเดินทาง ประเด็นที่พัก/การพักผ่อน ประเด็นสิ่งดึงดูดใจ ประเด็นกิจกรรมต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว และประเด็นสิ่งอำนวยความสะดวก ดังต่อไปนี้

I. ด้านการคมนาคม/การเดินทาง (ตารางที่ 22-33)

ตารางที่ 22 แสดงพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

คำถาม	เคย	ไม่เคย
1. ท่านเคยเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือไม่	361(90.3%)	34(8.5%)

จากตารางที่ 22 แสดงว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดนครศรีธรรมราช (361,90.3%)

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว

คำถาม	1-3 ครั้ง	4-6 ครั้ง	7-9 ครั้ง	มากกว่า 10 ครั้ง
2. ท่านเคยเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชกี่ครั้ง	141(30.3%)	78(19.5%)	18(4.5%)	105(26.3%)

จากตารางที่ 23 แสดงว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช 1-3 ครั้ง (141ม30.3%)

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนวันที่เดินทางมาท่องเที่ยว

คำถาม	1-2 วัน	3-4 วัน	มากกว่า 5 ครั้ง
3. ในการเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราช ระยะเวลาเฉลี่ยกี่วัน	215(53.8%)	71(17.8%)	50(12.5%)

จากตารางที่ 24 แสดงว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช 1-2 วัน (215,53.8%)

ตารางที่ 25 : แสดงถึงจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว

คำถาม	คนเดียว	2-3 คน	4-5 คน	5 คนขึ้นไป
4.จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราช	37(9.3%)	128(32.0%)	93(23.8%)	134(33.5%)

จากตารางที่ 25 พบว่าผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาเป็นหมู่คณะ จำนวน 5 คนขึ้นไป (134,33.5%)

ตารางที่ 26: แสดงการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำถาม	เดินทางคนเดียว	เพื่อน	ครอบครัว	อื่นๆ
5. ท่านเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชกับใครบ้าง	32(8.0%)	182(45.5%)	157(39.3%)	25(6.3%)

จากตารางที่ 26 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางกับเพื่อน (182,45.5%) รองลงมา คือ เดินทางกับครอบครัว (157,39.3%)

ตารางที่ 27 : แสดงถึงลักษณะของการเดินทางครั้งนี้

คำถาม	เดินทางมาเอง	ซื้อทัวร์ที่มีมัคคุเทศก์ดูแล	ซื้อทัวร์ที่ไม่มีมัคคุเทศก์ดูแล	หน่วยงาน/บริษัท/องค์กรจัดให้เดินทาง	อื่นๆ
6. ลักษณะการเดินทางของท่านครั้งนี้	303(75.8%)	22(5.5%)	18(4.5%)	32(8.0%)	22(5.5%)

จากตารางที่ 27 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง (303,75.8%) รองลงมา คือ การมาท่องเที่ยวโดยหน่วยงาน/บริษัท/องค์กรจัดให้เดินทาง (32,8.0%)

ตารางที่ 28: แสดงถึงพาหนะในการเดินทางมายังจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำถาม	รถส่วนตัว	รถทัวร์/รถโดยสาร	รถตู้/รถเช่า	รถไฟ	เครื่องบิน	อื่นๆ
7. พาหนะที่ท่านใช้เดินทางในครั้งนี	230(57.5%)	84(21.0%)	49(12.3%)	16(4.0%)	17(4.3%)	4(1.0%)

จากตารางที่ 28 พบว่า นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางด้วยรถส่วนตัว (230,57.5%) รองลงมา คือ เดินทางด้วยรถทัวร์/รถโดยสาร (84,21.0%)

ตารางที่ 29 : แสดงถึงเส้นทางการเดินทาง

คำถาม	จากบ้านมาจังหวัด นครศรีธรรมราช แล้วกลับบ้าน	จากบ้านไปจังหวัดอื่นแล้วมาจังหวัด นครศรีธรรมราช แล้วกลับบ้าน	จากบ้านมาจังหวัด นครศรีธรรมราช ไปจังหวัดอื่นต่อ แล้วกลับบ้าน	จากบ้านไปจังหวัดอื่น แล้วมาจังหวัด นครศรีธรรมราช และจะไปจังหวัดอื่นก่อนกลับบ้าน
8. เส้นทางการเดินทาง ครั้งนี้ของท่าน	295(73.8%)	53(13.3%)	28(7.0%)	21(5.3%)

จากตารางที่ 29 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางจากบ้านมายังจังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วกลับบ้าน (295,73.8%) รองลงมาคือ เดินทางจากบ้านไปจังหวัดอื่นแล้วมาจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้วกลับบ้าน (53,13.3%)

ตารางที่ 30 : แสดงจุดประสงค์ของการเดินทางมายังจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำถาม	ท่องเที่ยว/พักผ่อน	ประชุม/สัมมนา	ศึกษา/วิจัย	เยี่ยมญาติ/เพื่อน	ติดต่อราชการ	เจรจาธุรกิจ	อื่นๆ
9. จุดประสงค์การเดินทางมาจังหวัด นครศรีธรรมราช	213(53.3%)	34(8.5%)	42(10.5%)	66(16.5%)	10 (2.5%)	9(2.3%)	22(5.5%)

จากตารางที่ 30 พบว่า จุดประสงค์ของการเดินทางมายังจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางมาท่องเที่ยวและพักผ่อน (213,53.3%) รองลงมาเป็นการเดินทางมาเยี่ยมญาติ/เพื่อน (66,16.5%)

ตารางที่ 31 : แสดงถึงช่วงเวลาในการเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำถาม	วันธรรมดา	วันหยุดสุดสัปดาห์	วันหยุดตามเทศกาล	พักร้อน	อื่นๆ
10. การเดินทางมาจังหวัด นครศรีธรรมราชใช้ช่วงเวลาใด	103(25.8%)	226(56.5%)	33(8.3%)	15(3.8%)	20(5.0%)

จากตารางที่ 31 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชในวันหยุดสุดสัปดาห์ (226,56.5%) รองลงมาเที่ยวในวันธรรมดา (103,25.8%)

ตารางที่ 32 : งบประมาณในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำถาม	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	มากกว่า 20,000 บาท
11. ท่านวางแผนงบประมาณในการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชเท่าไร	291(72.8%)	76(19.0%)	14(3.5%)	7(1.8%)

จากตารางที่ 32 พบว่า นักท่องเที่ยวไทยใช้งบประมาณในการท่องเที่ยวไม่เกิน 5,000 บาท (291,72.8%) รองลงมาอยู่ในงบประมาณ 5,001-10,000 บาท (76,19.0%)

ตารางที่ 33 : แสดงถึงความประสงค์ที่จะกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำถาม	กลับมาแน่นอน	แล้วแต่โอกาส	ไม่แน่ใจ	ไม่กลับมา
12. ท่านคิดว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชอีกหรือไม่	173(43.3%)	204(51.0%)	17(4.3%)	0(0.00%)

จากตารางที่ 33 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความประสงค์ที่จะกลับมาจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้วแต่โอกาส (204,51.0%) รองลงมาคือ กลับมาแน่นอน (173,43.3%)

II. ด้านที่พัก/การพักรแรม (ตารางที่ 34- 43)

ตารางที่ 34: แสดงการพักค้างคืนของนักท่องเที่ยว

คำถาม	พัก	ไม่พัก
1. การเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชท่านพักค้างคืนหรือไม่	247(61.8%)	149(37.3%)

จากตารางที่ 34 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมพักค้างคืนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช (247,61.8%)

ตารางที่ 35: แสดงถึงลักษณะของที่พักค้างคืน

คำถาม	โรงแรม	เกสต์เฮาส์	บ้านญาติ/เพื่อน/คนรู้จัก	รีสอร์ท	โฮมสเตย์	บังกะโล	อื่นๆ
2.ลักษณะของที่พักค้างคืน	98(24.5%)	5(1.3%)	122(30.5%)	17(4.3%)	5(1.3%)	1(0.3%)	18(4.5%)

จากตารางที่ 35 พบว่า ลักษณะที่พักค้างคืนที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชื่นชอบ ได้แก่ บ้านญาติ/เพื่อน/คนรู้จัก (122,30.5%) รองลงมา คือ โรงแรม (98,24.5%)

ตารางที่ 36: แสดงถึงระยะเวลาในการเข้าพัก

คำถาม	1-2 คืน	3-4 คืน	5-6 คืน	มากกว่า 6คืน
3. ระยะเวลาในการเข้าพัก	168(42.0%)	55(13.8%)	9(2.3%)	22(5.5%)

จากตารางที่ 36 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเข้าพัก 1-2 คืน (168,42.0%) รองลงมา 3-4 คืน (55,13.8%)

ตารางที่ 37: แสดงถึงราคาที่พักต่อคืน

คำถาม	ต่ำกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-2,000 บาท	มากกว่า 2,000 บาท
4. ราคาที่พักต่อคืนประมาณเท่าไร	104(26.0%)	77(19.3%)	24(6.0%)	4(1.0%)

จากตารางที่ 37 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่นิยมพักในราคาต่ำกว่า 500 บาท ต่อคืน (104,26.0%) รองลงมาในราคา 501-1,000 บาทต่อคืน (77,19.3%) น้อยที่สุดเป็นราคาในระดับที่มากกว่า 2,000 บาทต่อคืน (4,1.0%)

ตารางที่ 38: ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยต่อราคาที่พัก

คำถาม	ราคาถูก	ราคาเหมาะสม	ราคาแพง
5. ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อราคาที่พัก	42(10.5%)	158(39.5%)	12(3.0%)

จากตารางที่ 38 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าที่พักมีราคาที่เหมาะสม (158,39.5%) รองลงมาเห็นว่าที่พักมีราคาถูก (42,10.5%)

ตารางที่ 39: ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกที่พัก

คำถาม	ปัจจัยด้านความ สะดวกสบาย	ปัจจัยด้าน อัตราค่า ห้องพัก	ปัจจัยด้าน สภาพ ห้องพัก	ปัจจัยด้าน การต้อนรับ ของ พนักงาน	ปัจจัยด้าน ความ ปลอดภัย	ปัจจัยด้าน ชื่อเสียงของ ที่พัก	อื่นๆ
6.ปัจจัยใดที่ท่านตัดสินใจเลือกใช้ที่พักนี้	123(30.8%)	43(10.8%)	23(5.8%)	5(1.3%)	23(5.8%)	10(2.5%)	12(3.0%)

จากตารางที่ 39 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่นิยมใช้ปัจจัยด้านความสะดวกสบายมาเป็นปัจจัยในการเลือกที่พัก (123,30.8%) รองลงมา เป็นปัจจัยด้านอัตราค่าห้องพัก (43,10.8%)

ตารางที่ 40 : แสดงสภาพห้องพัก

คำถาม	ดี	พอใช้	แย่
7. สภาพของห้องพักที่ท่านพักเป็นอย่างไร	146(36.5%)	91(22.8%)	2(0.5%)

จากตารางที่ 40 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสภาพห้องพักมีสภาพดี อากาศถ่ายเทสะดวก (146,36.5%) รองลงมา คือ พอใช้ (91,22.8%)

ตารางที่ 41: แสดงถึงปัญหาจากที่พัก

คำถาม	ไม่ได้รับ ความ สะดวกสบาย	อัตราค่า ห้องพักไม่ เหมาะสม	สภาพ ห้องพัก ไม่ดีพอ	การต้อนรับ ของ พนักงานไม่ ดี	ที่พักไม่มี ระบบรักษา ความ ปลอดภัย	อาหาร แพงไม่ อร่อย	อื่นๆ
8. ปัญหาที่ท่านได้รับในการเข้าพัก	18(4.5%)	17(4.3%)	53(13.3%)	18(4.5%)	25(6.3%)	29(7.3%)	35(8.8%)

จากตารางที่ 41 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ที่พักมีสภาพที่ไม่ดีเพียงพอ (53,13.3%)

ตารางที่ 42 : สิ่งอำนวยความสะดวกของที่พัก

คำถาม	สระว่ายน้ำ	ห้องอาหาร	บริการซัก รีด	ร้านค้า	บริการ ด้าน สุขภาพ	ความ บันเทิง	อื่นๆ
9. สิ่งกำหนด ของที่พักมี อะไรบ้าง	16(4.0%)	82(20.5%)	17(4.3%)	52(13.0%)	12(3.0%)	7(1.8%)	13(3.3%)

จากตารางที่ 42 พบว่าที่พักส่วนใหญ่มีร้านอาหาร (82,20.5%) รองลงมา คือ ร้านค้า (52,13.0%) และน้อยที่สุด คือ ความบันเทิง (7,1.8%)

ตารางที่ 43: ความพึงพอใจที่พักโดยรวม

คำถาม	พอใจมากที่สุด	ค่อนข้างพอใจ	พอใจน้อย	ไม่พอใจ
10. ท่านมีความพึงพอใจในที่พัก หรือไม่	60(15.0%)	162(40.5%)	17(4.3%)	3(0.8%)

จากตารางที่ 43 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ค่อนข้างพอใจที่พักโดยรวม (162,40.5%)

III. ด้านสิ่งดึงดูดใจ (ตารางที่ 44 - 47/2)

ตารางที่ 44: สาเหตุในการเดินทางมาท่องเที่ยว

คำถาม	คำ ชักชวน จากเพื่อน	คำแนะนำ จาก ททท.	คำแนะนำ จากวิทยุ โทรทัศน์	คำแนะนำ จาก บริษัทนำ เที่ยว	คำแนะนำ จาก นิตยสาร สิ่งพิมพ์	คำเล่าลือ เกี่ยวกับ แหล่ง ท่องเที่ยว	อื่นๆ
1. เหตุใดใน การมาเที่ยวที่ จังหวัด นครศรีธรรมราช	215(53.8%)	17(4.3%)	18(4.5%)	14(3.5%)	16(4.0%)	67(16.8%)	35(8.8%)

จากตารางที่ 44 พบว่า สาเหตุที่นักท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่นิยมมาเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช จากคำแนะนำของเพื่อน (215,53.8%) รองลงมา คือ จากคำเล่าลือเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว (67,16.8%)

ตารางที่ 45 : แสดงถึงการวางแผนการท่องเที่ยว

คำถาม	แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	แหล่งท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการและบันเทิง	แหล่งท่องเที่ยวเพื่อซื้อหาสินค้า	แหล่งท่องเที่ยวเพื่อดูและรักษาสุขภาพ	อื่นๆ
2. ท่านได้วางแผนเดินทางไปท่องเที่ยวที่ใดบ้างในจังหวัดนครศรีธรรมราช	162(40.5%)	136(34.0%)	36 (9.0%)	25(6.3%)	24(6.0%)	4(1.0%)	3 (0.8%)

จากตารางที่ 45 พบว่า นักท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่วางแผนการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (162,40.5%) และรองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (136,34.0%)

ตารางที่ 46 : แสดงถึงเป้าหมายของการเดินทางมาท่องเที่ยว

คำถาม	เจาะจงมาที่นครศรีธรรมราช	ไม่เจาะจง
3. ในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ท่านมีเป้าหมายเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชโดยตรงหรือเป็นจังหวัดที่อยู่ในโปรแกรมการท่องเที่ยว	328(82.0%)	59(14.8%)

จากตารางที่ 46 พบว่า นักท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่เจาะจงเดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช (328,82.0%)

ตารางที่ 47/1: แสดงสิ่งดึงดูดใจ

คำถาม	แหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย	ชื่อเสียง	วัฒนธรรมประเพณี	ประวัติศาสตร์	ระยะทาง
4. สิ่งดึงดูดใจ	109(27.3%)	31(7.8%)	66(16.5%)	53(13.3%)	38(9.5%)

ตารางที่ 47/2 : แสดงสิ่งดึงดูดใจ

คำถาม	สถาปัตยกรรม	ใช้จ่ายถูก	เดินทางสะดวก	กิจกรรม	โฆษณา	ความประทับใจ
4. สิ่งดึงดูดใจ	23(5.8%)	22(5.5%)	21(5.3%)	8(2.0%)	4(1.0%)	12(3.0%)

จากตารางที่ 47/1 และ 47/2 พบว่า นักท่องเที่ยวไทยมีความเห็นว่าสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้มาเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ จังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย (109,27.3%) รองลงมา คือ วัฒนธรรมประเพณีที่น่าสนใจ (66,16.5%)

IV. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (ตารางที่ 48-50/2)

ตารางที่ 48 : แสดงถึงกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย

คำถาม	หลากหลาย	ไม่หลากหลาย
5. กิจกรรมต่างๆด้านการท่องเที่ยวมีให้ท่านเลือกหลากหลาย	323(80.8%)	65(16.3%)

จากตารางที่ 48 พบว่านักท่องเที่ยวไทยมีความเห็นว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชมีสถานท่องเที่ยวที่หลากหลาย (323,80.8%)

ตารางที่ 49: ความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำถาม	สนใจมาก	เฉยๆ	ไม่สนใจ
6. ท่านมีความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช	234(58.5%)	153(38.3%)	3(0.8%)

จากตารางที่ 49 พบว่า นักท่องเที่ยวไทยมีความสนใจมากในกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช (234,58.5%)

ตารางที่ 50/1: กิจกรรมการท่องเที่ยว

คำถาม	เดินป่า	ว่ายน้ำ	เล่นน้ำตก	ตกปลา	สปา
7. กิจกรรมการท่องเที่ยว	29(7.3%)	29(7.3%)	92(23.0%)	7(1.8%)	20(5.0%)

ตารางที่ 50/2: กิจกรรมการท่องเที่ยว

คำถาม	ดูนก	ล่องแก่ง	ดำน้ำ	นวดแผนโบราณ	อื่นๆ
7. กิจกรรมการท่องเที่ยว	22(5.5%)	20(5.0%)	12(3.0%)	13(3.3%)	67(16.8%)

จากตารางที่ 50/1และ50/2 พบว่านักท่องเที่ยวไทยนิยมเล่นน้ำตกมากที่สุด (92,23.0%)

V. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ตารางที่ 51- 54)

ตารางที่ 51: ข้อมูลข่าวสาร

คำถาม	โทรทัศน์	วิทยุ	อินเทอร์เน็ต	หนังสือพิมพ์	คำแนะนำจากคนรู้จัก	อื่นๆ
1. ข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนครศรีธรรมราช	72(18.0%)	28(7.0%)	70(17.5%)	23(5.8%)	182(45.5%)	12(3.0%)

จากตารางที่ 51 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราช จากคำแนะนำจากคนรู้จัก (182,45.5%) รองลงมาจากสื่อโทรทัศน์ (72,18.0%)

ตารางที่ 52 : ความสะดวกของการเดินทาง

คำถาม	สะดวก	ไม่สะดวก
2. ความสะดวกของการเดินทาง	362(90.5%)	30(7.5%)

จากตารางที่ 52 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละสถานที่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช (362,90.5%)

ตารางที่ 53: ความปลอดภัยในการเดินทาง

คำถาม	ได้รับ	ไม่ได้รับ
3. ความปลอดภัยในการเดินทาง	349(87.3%)	44(11.0%)

จากตารางที่ 53 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ได้รับความสะดวกเรื่องความปลอดภัย (349,87.3%)

ตารางที่ 54 : แสดงถึงอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว

คำถาม	ที่พักไม่สะดวก	ไม่มีไฟฟ้า	ไม่มีน้ำประปา	โทรศัพท์สาธารณะ	ถนนขรุขระ	ไม่มีความปลอดภัย	อื่นๆ
3. อุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว	36(9.0%)	10(2.5%)	22(5.5%)	21(5.3%)	79(19.8%)	32(8.0%)	59(14.8%)

จากตารางที่ 54 พบว่า ในการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่คิดว่าอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ การเดินทางไม่สะดวก ถนนขรุขระ (79,19.8%)

4.2 ข้อมูลเบื้องต้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาถึงพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ด้วยการสัมภาษณ์เชิง (In-depth Interview) ผลการศึกษามีดังนี้

ตารางที่ 53: ข้อมูลเบื้องต้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	14	46.67
หญิง	16	53.33
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	1	3.33
20-40 ปี	19	63.33
41-60 ปี	9	30
มากกว่า 60 ปี	1	3.33
3. สถานภาพ		
โสด	20	66.67
ไม่โสด	8	26.67

4. อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	4	13.33
ธุรกิจส่วนตัว	4	13.33
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	7	23.33
พนักงานบริษัทเอกชน	11	36.67
5. รายได้		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	1	3.33
10,000 - 30,000 บาท	3	10
30,001 – 50,000 บาท	3	10
มากกว่า 50,000 บาท	3	10

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชติ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน 30 คน ผลการศึกษามีดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (16,53.33%) และเพศชาย (14,46.67%) เนื่องจากผู้หญิงนิยมการท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะแต่สำหรับผู้ชายนิยมท่องเที่ยวในลักษณะมาเป็นคู่หรือเดินทางเพียงคนเดียว นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มีอายุ 20-40 ปี (19,63.33%) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 41-60 ปี (9,30%) ต่ำกว่า 20 ปี (1,3.33%) และมากกว่า 60 ปี (1,3.33%) ตามลำดับ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุในช่วง 20-40ปี เป็นช่วงวัยที่เริ่มมีความมั่นคงในชีวิตการทำงานและรายได้ มีกำลังซื้อสินค้าในการท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นช่วงอายุที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ และกลุ่มที่อยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปีนั้นเป็นกลุ่มที่ยังไม่มั่นคงในชีวิตและกำลังทรัพย์ และอาจจะเป็นเพราะอยู่ในวัยเรียนจึงไม่สะดวกที่จะเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ที่ห่างจากประเทศของตน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาจะมีสถานภาพเป็นโสด (20,66.67%) ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีภาระทางครอบครัว ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวสะดวกมากยิ่งขึ้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวประกอบอาชีพพนักงานเอกชน (11,36.67%) และรับราชการ (7,23.33%) น้อยสุดเป็นธุรกิจส่วนตัว (4,13.33%)และนักเรียน นักศึกษา (4,13.33%) ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพเอกชนนั้นมีโอกาสได้ท่องเที่ยวมากที่สุดเพราะอาจจะเป็นว่ามีโอกาสได้เดินทางมาสัมมนาและประชุมบ่อยมีรายได้ที่เยอะจึงมีโอกาสมาท่องเที่ยวมาก และน้อยสุดที่เป็นนักเรียน/นักศึกษานั้นอาจเป็นเพราะยังขาดรายได้ที่มั่นคงและเป็นช่วงที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมของการศึกษามากกว่า ส่วนรายได้ของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ อยู่ที่ 10,000 – 30,000 บาท (3,10%) และ 30,001 – 50,000 บาท (3,10%) และมากกว่า 50,000 บาท (3,10%) และรายได้อยู่ในช่วงต่ำกว่า 10,000 บาท (1,3.33%) จากจำนวนนักท่องเที่ยว 30 คนส่วนใหญ่จะเดินทางมาจากประเทศเยอรมนี ฮอลแลนด์ ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย แคนาดา บรูไน และอินเดีย ตามลำดับ

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เจาะลึกนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 30 คนเกี่ยวกับประเด็นพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ สรุปได้ดังนี้

1. การคมนาคม/เดินทาง

นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาจากจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนมากเดินทางด้วยเครื่องบิน และเรือนำเที่ยว และรถไฟ ซึ่งมาทั้งเป็นคณะทัวร์และเดินทางมาเอง โดยมีเป้าหมายหลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ มาพักผ่อน มาทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เช่น ชมปลาโลมา วายน้ำ ดำน้ำ ดูปะการัง ชมธรรมชาติ และจากการสำรวจพบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติบางคนไม่ได้เจาะจงมาเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่เนื่องจากความสวยงามและความสมบูรณ์ทางทรัพยากรจึงทำให้นักท่องเที่ยวแวะมาเยี่ยมชมและมาดูปลาโลมาสีชมพูซึ่งเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เป็นอย่างมาก ส่วนใหญ่นิยมเดินทางในช่วงวันหยุด และสำหรับนักท่องเที่ยวบางคนก็ขึ้นอยู่กับความสะดวก ไม่ได้เจาะจงช่วงเวลาใดเป็นพิเศษ

2. งบประมาณ

นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่จะวางแผนการใช้จ่ายไว้ที่ประมาณ 20,000-30,000บาท แต่บางคนก็ไม่ได้วางแผนการใช้จ่ายมาล่วงหน้า

3. ที่พัก

นักท่องเที่ยวต่างชาติพักที่เกาะสมุยแต่ก็มีบางส่วนเช่นกันที่พักในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ที่อำเภอขนอม โดยพักที่ขนอม ฮิลล์ รีสอร์ท, อลงกต รีสอร์ท, ตาลคู่ รีสอร์ทหรือหรืออื่นๆ เช่น เกาะสมุย และบางส่วนก็อยู่กับหมู่บ้านชาวประมงและหาดเขวงตามลำดับ ส่วนเหตุผลในการเลือกที่พัก คือ ความงดงามของธรรมชาติที่อยู่ใกล้กับที่พัก ความเป็นส่วนตัวและมีบางกลุ่มที่พักกับญาติหรือเพื่อน

4. สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะมานครศรีธรรมราชเพื่อมาชมปลาโลมา ชมความงดงามทางธรรมชาติ เยี่ยมญาติ เทียน้ำตก ตามลำดับ

5. กิจกรรม

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเพื่อพักผ่อนและทำกิจกรรมทางน้ำ ไม่ว่าจะเป็นวายน้ำ ดำน้ำ ดูปะการัง ชมปลาโลมา ท่องเที่ยวตามสถานที่สำคัญทางโบราณสถาน เช่น วัดต่างๆ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช และบางส่วนก็มาเพื่อเยี่ยมญาติ

6. ปัญหาหรืออุปสรรคที่พบเจอในระหว่างการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เจอกับปัญหาเนื่องจากเจ้าบ้านจะมีการต้อนรับเป็นอย่างดี อธิบายดี และเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยว แต่ปัญหาที่เจอบ้างก็ เช่น การเดินทางที่ไม่สะดวก เพราะไม่มีรถประจำทางทุกสาย หรือจะเป็นแดดที่ร้อนจัดจนทำให้เกิดปัญหาผิวไหม้ เป็นต้น

7. การได้รับข้อมูลทางการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่มากับคณะทัวร์ได้รับข้อมูลจากไกด์นำเที่ยว แต่นักท่องเที่ยวบางส่วนก็ไม่ได้รับข้อมูลใดๆ นั่นก็หมายถึงว่าไม่มีการประชาสัมพันธ์ที่ดีพอ จึงควรมีการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวโดยอาจจะจัดทำเอกสารเพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว หรือ จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลให้เอเย่นขึ้นตรงกับความ ต้องการของนักท่องเที่ยว

8. สถานที่จอดรถ

ส่วนใหญ่จะไม่มีปัญหาเพราะมีที่จอดรถที่เพียงพอและจัดไว้สำหรับนักท่องเที่ยวอยู่แล้ว นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวพร้อมกับคณะทัวร์

9. ป้ายหรือสัญลักษณ์

ส่วนมากก็มองว่าดีอยู่แล้วแต่บางส่วนก็คิดว่ายังน้อยอยู่

10. สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปในจังหวัดนครศรีธรรมราช

นักท่องเที่ยวต่างชาติมองว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชมีธรรมชาติที่สวยงาม นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวต่างชาติชื่นชอบอาหารไทยและประทับใจในการให้บริการของร้านอาหารรวมถึงความหลากหลายของอาหาร ราคาอาหารที่เหมาะสมและรสชาติดีเยี่ยม

11. สินค้าของที่ระลึก

ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวต่างชาติจะไม่รู้ว่าของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดนครศรีธรรมราชคืออะไร แต่บางส่วนก็มองว่าของที่ระลึกที่บ้านเป็นของที่ระลึกที่ดีมาก แต่เป็นข้อเสียน้อยเมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวทั้งหมด

12. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวต่างชาติมั่นใจที่จะมาเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะเชื่อมั่นในความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

13. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนมากมองว่ากิจกรรมมีให้เลือกทำอย่างหลากหลาย ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและ การอนุรักษ์ธรรมชาติและควบคู่กันไป ส่วนกิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำ นักท่องเที่ยวส่วนมากนิยมว่ายน้ำ ดำน้ำ และนั่งเรือชมปลาโลมา ตามลำดับ

4.4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาองค์ประกอบต่างๆทางการท่องเที่ยว

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดนครศรีธรรมราช มีข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านคมนาคม

1.1 ควรขยายถนนให้กว้างกว่านี้ เพราะปัจจุบันแคบมากและผิวถนนก็มีความขรุขระด้วย ควรได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดี

1.2 รถเอเย่นทำให้เกิดความล่าช้าในการเดินทาง ควรมีการจัดระเบียบของรถและถนน

1.3 ควรมีรถไว้คอยรับ – ส่ง นักท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ

1.4 สัญญาณไฟจราจรไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพ

2. ด้านที่พักร

- 2.1 ควรปรับปรุงให้สะอาดและปลอดภัยยิ่งขึ้น
- 2.2 ราคาที่พักรบางแห่งแพงเกินไป และขาดสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.3 ในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวควรจัดที่พักรเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวให้มากพอ

3. ด้านแหล่งท่องเที่ยว

- 3.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่างๆให้เป็นที่รู้จักมากกว่านี้
- 3.2 ควรสนับสนุนและปรับปรุงให้สถานที่ท่องเที่ยวมีความสะอาด และบรรยากาศน่าท่องเที่ยว
- 3.3 ควรจะมีการบริการด้านแหล่งท่องเที่ยว เช่นรถรับส่งตามสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้ เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยว

4. ด้านกิจกรรมต่างๆในการท่องเที่ยว

- 4.1 มีน้อยและไม่หลากหลาย ควรมีการปรับปรุง ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมในทุกๆด้าน
- 4.2 กิจกรรมที่เกิดขึ้นต้องมีความแตกต่างและทันสมัย
- 4.3 เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในการท่องเที่ยว เช่นการปลูกป่าชายเลน

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

- 5.1 ควรมีการเพิ่มจำนวนของไฟฟ้า ประปา หรือโทรศัพท์สาธารณะให้มีมากพอตามความต้องการของนักท่องเที่ยว
- 5.2 ป้ายบอกเส้นทางควรมีความชัดเจน และง่ายต่อการสังเกต

6. ด้านข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

- 6.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้ทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมายและสม่ำเสมอ
- 6.2 มีการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวมีข้อมูลก่อนเดินทาง

7. ด้านการประชาสัมพันธ์

- 7.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น และทั้งถึงหลากหลาย
- 7.2 ควรมีการปรับปรุงสื่อที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารมากขึ้น

7.3 ควรมีการจัดจุดบริการเพื่อการประชาสัมพันธ์ ให้กับนักท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

7.4 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายและควบคุมทุกสื่อ

8. ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

8.1 ควรจัดบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และสามารถแนะนำได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง

8.2 บุคลากรต้องมีวิสัยทัศน์ และมีความรู้ที่มากพอ

8.3 บุคลากรน้อย มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

9. สถานที่จอดรถ

9.1 ควรมีที่จอดรถให้มากกว่านี้

9.2 ควรมีพนักงานดูแล และทรัพย์สินให้มาก เพื่อรักษาความปลอดภัย

10. ป้ายเส้นทาง

10.1 ควรมีป้ายบอกเส้นทางในการเดินทางมากกว่านี้

10.2 ควรมีการจัดทำป้ายให้ละเอียด และชัดเจนเด่นชัด

11. สภาพแวดล้อม

11.1 ไม่ค่อยมีความเป็นระเบียบ ดูแลไม่สวยงาม

11.2 ไม่อยากให้ทำลายธรรมชาติ ควรมีการปลูกต้นไม้เยอะๆ

12. ร้านอาหาร

12.1 อยากให้มีอาหารให้หลากหลายกว่านี้

12.2 อยากให้ร้านอาหารรักษาความสะอาดมากกว่านี้

12.3 ต้องปรับปรุงการบริการของพนักงานในร้าน

13. ของที่ระลึก

13.1 ยังมีอยู่น้อย ควรมีให้หลากหลาย

13.2 ต้องคำนึงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด

13.3 อยากจะให้นำสินค้าที่มีคุณภาพมาขายมากกว่าหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว

14. สุขา/ห้องน้ำ

14.1 ห้องสุขานั้นยังมีอยู่น้อยมากควรที่จะสร้างให้เพียงพอกว่านี้

14.2 ควรที่จะมีการพัฒนาในการรักษาความสะอาดให้มาก

14.3 ห้องน้ำควรที่จะมีความปลอดภัยมากกว่านี้ ยังขาดไฟฟ้าที่ให้แสงสว่างแก่ห้องน้ำ

15. ความปลอดภัย

15.1 อยากให้มีเจ้าหน้าที่ประจำบนท้องถนนและจุดเสี่ยงมากกว่านี้

15.2 ยังขาดความปลอดภัยในการท่องเที่ยวกลางคืน

16. การท่องเที่ยวทางน้ำ

16.1 การท่องเที่ยวทางน้ำนั้นยังมีอยู่น้อย ควรมีการเพิ่มกิจกรรมมากขึ้น

16.2 ยังขาดมาตรฐานไม่ว่าจะเป็นพาหนะที่ใช้ในการเล่น ขาดความปลอดภัยในการเดินทาง

16.3 ควรที่จะมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด และมีการทำป้ายเตือนให้นักท่องเที่ยวเห็นอย่างชัดเจน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวไทย

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.5 และรองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.5 จะเห็นว่าความแตกต่างในเรื่องเพศนั้นจะไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนักในด้านการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาอยู่ในช่วงอายุ 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.3 และรองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.5 ซึ่งในช่วงอายุทั้งสองนี้เป็นช่วงที่เริ่มมีความมั่นคงในชีวิตการทำงานและรายได้มีกำลังซื้อสินค้าและบริการท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นช่วงอายุที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มา มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 61.8 อาจเนื่องมาจากการที่ไม่มีภาระทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบดูแล ส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปได้โดยสะดวก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มา มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 21 ในส่วนนี้จะเห็นว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงจะมีโอกาสท่องเที่ยวมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาเป็นผู้ที่มีอาชีพ และมีตำแหน่งหน้าที่การงาน ตลอดจนรายได้ที่ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ ทำให้มีโอกาสได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่ต่างๆ เช่น ไปประชุมสัมมนา ไปติดต่อราชการและธุรกิจต่างๆ และยังมีอำนาจในการซื้อบริการในการท่องเที่ยวมากกว่าอีกด้วย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มา มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.5 และรองลงมาคือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว ค่าขายอิสระ คิดเป็นร้อยละ 17.5 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเงื่อนไขหรือข้อจำกัดด้านเวลาเวลาที่แตกต่างกัน นักเรียนนักศึกษานั้นมีเวลาว่างที่นอกเหนือจากการเรียนนั้นค่อนข้างเยอะ เพราะไม่มีภาระรับผิดชอบอะไรมากมาย จึงทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น และนิยมไปกันเป็นหมู่คณะ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มา มีรายได้อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.5 และรองลงมาคือ ระดับรายได้ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3 ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วรายได้ที่อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากและรายได้ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มา มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.5 ซึ่งได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา และสุราษฎร์ธานีตามลำดับ ดังนั้นในส่วนนี้จะเห็นว่านักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่นที่นิยมเที่ยวกันเองภายในจังหวัด ซึ่งต่างจังหวัดนั้นก็บ้างแต่ก็เป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียง ไม่ไกลกันมากนัก และรองลงมาคือ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 19.8 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งส่วนใหญ่จะมาเป็นหมู่คณะหรือกลุ่มทัวร์

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทยมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

ผลของการศึกษานับสนับสนุนสมมติฐานดังกล่าว โดยพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของนักท่องเที่ยวไทยมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยว โดยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์อย่างมี**นัยสำคัญ**ต่อปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ และระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ**มาก**

2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุและสถานภาพการสมรส มีความสัมพันธ์อย่างมี**นัยสำคัญ**ต่อปัจจัยด้านสถานที่จอดรถของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช และนักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจในระดับ **ปานกลาง**

3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ มีความสัมพันธ์อย่างมี**นัยสำคัญ**ต่อปัจจัยด้านป้ายบอกทางของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับ **ปานกลาง**

4. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ อาชีพและภูมิภาคมีนา มีความสัมพันธ์อย่างมี**นัยสำคัญ**ต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับ **มาก**

5. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุและสถานภาพการสมรส มีความสัมพันธ์อย่างมี**นัยสำคัญ**ต่อปัจจัยด้านร้านอาหารของจังหวัดนครศรีธรรมราช และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับ **มาก**

6. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ สถานภาพการสมรสและอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมี**นัยสำคัญ**ต่อปัจจัยด้านของที่ระลึก และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับ **มาก**

7. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษาและอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมี**นัยสำคัญ**ต่อปัจจัยด้านสุขา/ห้องน้ำและนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับ **ปานกลาง**

8. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ สถานภาพการสมรสและอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมี**นัยสำคัญ**ต่อปัจจัยด้านความปลอดภัยจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับ **ปานกลาง**

9. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ สถานภาพการสมรสและอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมี**นัยสำคัญ**ต่อปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับ **มาก**

10. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ สถานภาพการสมรสและอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อบัณฑิตด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราช และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่พักแรมจะเลือกห้องพักด้วยปัจจัยด้านความสะดวกสบาย คิดเป็นร้อยละ 30.8 และรองลงมาคือ ปัจจัยด้านอัตราค่าห้องพัก คิดเป็นร้อยละ 10.8

นักท่องเที่ยวที่พักแรมส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพห้องพักภายในจังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในสภาพดี มีอากาศถ่ายเทสะดวก คิดเป็นร้อยละ 36.5

นักท่องเที่ยวที่พักแรมส่วนใหญ่คิดว่าปัญหาที่ได้รับในที่พัก คือ สภาพห้องพักไม่ดีพอ คิดเป็นร้อยละ 13.3

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่พักแรมจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องห้องอาหาร คิดเป็นร้อยละ 20.5 และรองลงมาคือ ร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 13

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่พักแรมค่อนข้างพึงพอใจในที่พัก คิดเป็นร้อยละ 40.5 และรองลงมาคือ พอดีใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีมูลเหตุในการท่องเที่ยว คือ คำชักชวนจากเพื่อนๆ คิดเป็นร้อยละ 53.8 และรองลงมาคือ คำเล่าลือเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 16.8

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะวางแผนเดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เช่น ทะเล น้ำตก ภูเขา คิดเป็นร้อยละ 40.5 และรองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น วัด โบราณสถาน ศาสนสถาน พิพิธภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 34

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาจะเจาะจงมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 82

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าสิ่งดึงดูดใจให้มาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชคือ แหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 27.3 และรองลงมาคือ วัฒนธรรมประเพณีที่น่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 16.5

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีให้เลือกอย่างหลากหลาย คิดเป็นร้อยละ 80.8

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความสนใจมากในกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็น ร้อยละ 58.5 และรองลงมาคือ รู้สึกเฉยๆ คิดเป็นร้อยละ 38.3

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่วางแผนกิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ เล่นน้ำตก คิดเป็น ร้อยละ 23

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราชจากคนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 45.5 และรองลงมา คือ สื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 18

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับความสะดวกในการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 90.5

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับความปลอดภัยในการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 87.3

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พบเจออุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว คือ การเดินทางไม่สะดวก ถนน
ขรุขระ คิดเป็นร้อยละ 19.8

5.2 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวใน
จังหวัดนครศรีธรรมราชิต ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน 30 คน ผลการศึกษามีดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.33 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 46.67
อาจเป็นเพราะว่าผู้หญิงนิยมการท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะแต่สำหรับผู้ชายนิยมท่องเที่ยวในลักษณะมาเป็นคู่
หรือเดินทางเพียงคนเดียว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มีอายุ 20-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาคือ
กลุ่มอายุ 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 และต่ำกว่า 20 ปี และมากกว่า 60 ปีตามลำดับ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มี
อายุในช่วง 20-40 ปี จะเป็นช่วงวัยที่เริ่มมีความมั่นคงในชีวิตการทำงานและรายได้ มีกำลังซื้อสินค้าในการ
ท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นช่วงอายุที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ และกลุ่มที่อยู่ในช่วง
อายุต่ำกว่า 20 ปีนั้นเป็นกลุ่มที่ยังไม่มั่นคงในชีวิตและกำลังทรัพย์ และอาจจะเป็นเพราะอยู่ในวัยเรียนจึงไม่
สะดวกที่จะเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ที่ห่างจากประเทศของตน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาจะมี
สถานภาพเป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 66.67 ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีภาระทางครอบครัว ทำให้การเดินทาง
ท่องเที่ยวสะดวกมากยิ่งขึ้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวจะประกอบอาชีพพนักงานเอกชน คิดเป็น
ร้อยละ 36.67 รับราชการคิดเป็นร้อยละ 23.33 และธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 13.33 นักเรียน/นักศึกษา
คิดเป็นร้อยละ 13.33 ทั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพเอกชนนั้นมีโอกาสได้ท่องเที่ยวมากที่สุด
เพราะอาจจะเป็นว่ามีโอกาสได้เดินทางมาสัมมนาและประชุมบ่อยมีรายได้ที่เยอะจึงมีโอกาสมาท่องเที่ยว
มาก และน้อยสุดที่เป็นนักเรียน/นักศึกษานั้นอาจเป็นเพราะยังขาดรายได้ที่มั่นคงและเป็นช่วงที่ให้ความ
สนใจเกี่ยวกับกิจกรรมของการศึกษามากกว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวมี**รายได้**อยู่ที่ 10,000 –
30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10 รายได้ในช่วง 30,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10 และมากกว่า
50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10 สำหรับรายได้ที่อยู่ในช่วงต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.33
จากจำนวนนักท่องเที่ยว 30 คนส่วนใหญ่จะเดินทางมาจากประเทศเยอรมนี ฮอลแลนด์ ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส
เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย แคนาดา บรูไน และอินเดียตามลำดับ

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

1. การเดินทาง

นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนมากจะเดินทางด้วยเครื่องบิน และเรือนำเที่ยว และรถไฟ โดยมาทั้งเป็นคณะทัวร์และเดินทางมาเอง

2. วัตถุประสงค์ในการเดินทาง

เป้าหมายหลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ มาพักผ่อน มาทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เช่น ชมปลาโลมา ว่ายน้ำ ดำน้ำดูปะการัง ชมธรรมชาติ และจากการสำรวจพบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติบางคนไม่ได้เจาะจงมาเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่เนื่องจากความสวยงามและความสมบูรณ์ทางทรัพยากรจึงทำให้นักท่องเที่ยวแวะมาเยี่ยมชมและมาดูปลาโลมาสีชมพูที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เป็นอย่างมาก

3. การเดินทาง

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะเดินทางในช่วงวันหยุด และสำหรับนักท่องเที่ยวบางคนก็ขึ้นอยู่กับความสะดวก ไม่ได้เจาะจงช่วงเวลาใดเป็นพิเศษ

4. งบประมาณ

นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่จะวางแผนการใช้จ่ายไว้ที่ประมาณ 20,000-30,000 บาท แต่บางคนก็ไม่ได้วางแผนการใช้จ่ายมาล่วงหน้า

5. ที่พัก

นักท่องเที่ยวต่างชาติจะพักที่เกาะสมุยแต่ก็มีบางส่วนเช่นกันที่พักในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ที่อำเภอขนอม โดยพักที่ขนอม ฮิลล์ รีสอร์ท อลงกต รีสอร์ท, ตาลคู่ รีสอร์ท หรืออื่นๆ เช่น เกาะสมุย และบางส่วน ก็อยู่กับหมู่บ้านชาวประมงและหาดเขวงตามลำดับ

6. เหตุผลในการเลือกที่พัก

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเลือกที่พักนั้นข้อที่ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญคือความงามของธรรมชาติ ที่อยู่ใกล้กับที่พัก ความเป็นส่วนตัวและมีบางกลุ่มที่พักกับญาติหรือเพื่อน

7. ห้องพัก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พอใจในที่พัก และมีความสุขที่ได้พักในที่พักที่ตนได้อาศัย

8. สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะมานครศรีธรรมราชเพื่อมาชมปลาโลมา ชมความงามทางธรรมชาติ เยี่ยมญาติ เพื่อน้ำตก ตามลำดับ

9. กิจกรรม

ส่วนใหญ่มาเพื่อพักผ่อนและทำกิจกรรมทางน้ำ ไม่ว่าจะเป็นว่ายน้ำ ดำน้ำดูปะการัง ชมปลาโลมา ท่องเที่ยวตามสถานที่สำคัญทางโบราณสถานเช่นวัดต่างๆในจังหวัดนครศรีธรรมราช และบางส่วนก็มาเพื่อเยี่ยมญาติ

10. ปัญหาหรืออุปสรรคที่พบเจอในระหว่างการท่องเที่ยว

ส่วนใหญ่จะไม่เจอกับปัญหาเพราะเจ้าบ้านจะมีการต้อนรับเป็นอย่างดี อภัยภัยดีและเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยว แต่ปัญหาที่เจอบ้างก็ เช่น การเดินทางที่ไม่สะดวก เพราะไม่มีรถประจำทางทุกสาย หรือจะเป็นแดดที่ร้อนจัดจนทำให้เกิดปัญหาผิวไหม้

11. การให้ข้อมูลทางการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่มากับคณะทัวร์จะได้รับข้อมูลจากไกด์นำเที่ยว แต่นักท่องเที่ยวบางส่วนก็ไม่ได้รับข้อมูลใดๆนั้นก็หมายถึงว่าไม่มีการประชาสัมพันธ์ที่ดีพอ จึงควรมีการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวโดยอาจจะจัดทำเอกสารเพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว หรือ จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลให้เยอะขึ้นตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

12. สถานที่จอดรถ

ส่วนใหญ่จะไม่มีปัญหาเพราะมีที่จอดรถที่เพียงพอและจัดไว้สำหรับนักท่องเที่ยวอยู่แล้ว

13. ป้ายหรือสัญลักษณ์

ส่วนมากก็มองว่าดีอยู่แล้วแต่บางส่วนก็คิดว่ายังน้อยอยู่

14. สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปในจังหวัดนครศรีธรรมราช

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมองว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชมีธรรมชาติที่สวยงาม

15. ร้านอาหารในจังหวัดนครศรีธรรมราช

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติชื่นชอบในอาหารไทยและประทับใจในการให้บริการของร้านอาหาร

16. ความหลากหลายของร้านอาหาร

ส่วนใหญ่คิดว่ามีอาหารให้เลือกอย่างหลากหลาย และหลายประเภท

17. ราคาอาหาร

ส่วนใหญ่มองว่าราคาเหมาะสม

18. รสชาติอาหาร

ทุกคนลงความเห็นว่าร่อยและดีเยี่ยม

19. สินค้าของที่ระลึก

ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวต่างชาติจะไม่รู้ว่าของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดนครศรีธรรมราชคืออะไร แต่บางส่วนก็มองว่าของที่ระลึกที่บ้านเป็นของที่ระลึกที่ดีมาก แต่เป็นข้อส่วนน้อยเมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวทั้งหมด

20. ห้องน้ำ

ส่วนมากจะพอใจ แต่ในบางแห่งก็บอกว่าควรรักษาความสะอาดบ้าง เนื่องจากมีคนใช้เยอะ

21. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวต่างชาตินั้นใจที่จะมาเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะเชื่อมั่นในความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

22. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว

ส่วนมากมองว่ามีกิจกรรมที่ให้เลือกทำอย่างหลากหลาย ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและ การอนุรักษ์ธรรมชาติควบคู่กันไป

23. กิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำ

ส่วนมากนักท่องเที่ยวต่างชาติจะนิยมว่ายน้ำ ดำน้ำ และนั่งเรือชมปลาโลมา ตามลำดับ

24. ความต้องการกลับมาท่องเที่ยว

ส่วนมากจะกลับมาอีกแน่นอน บางส่วนจะกลับมาเมื่อมีโอกาส และไม่แน่ใจตามลำดับ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

1. สถานที่จอดรถมีมากเพียงพอ
2. สถานที่จอดรถมีความสะดวก
3. สถานที่จอดรถอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยว
4. มีคนคอยดูแลสถานที่จอดรถ เพื่อคอยอำนวยความสะดวก
5. มีบัตรเข้า – ออก สถานที่จอดรถเพื่อดูแลความปลอดภัย
6. มีป้ายบอกเส้นทางชัดเจน
7. ป้ายบอกเส้นทางง่ายต่อการสังเกตเห็น
8. ป้ายบอกเส้นทางเข้าใจได้ง่าย รวดเร็ว
9. ป้ายบอกเส้นทางอยู่ในสภาพดี คงทน แข็งแรง
10. สภาพแวดล้อมในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีความสวยงาม ร่มรื่น
11. มีอากาศที่บริสุทธิ์ สดชื่น
12. สถานที่ต่างๆมีการประดับตกแต่งสวยงาม
13. จังหวัดนครศรีธรรมราชมีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ
14. สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการท่องเที่ยว
15. ร้านอาหารมีให้เลือกมากมายหลากหลาย
16. ร้านอาหารมีความสะอาด
17. ร้านอาหารมีการตกแต่งร้านอย่างสวยงามสวยงาม
18. อาหารมีรสชาติอร่อย
19. อาหารมีราคาที่เหมาะสม
20. สินค้าและของที่ระลึกมีให้เลือกมากมายหลากหลาย
21. สินค้าและของที่ระลึกมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
22. สินค้าและของที่ระลึกมีราคาเหมาะสม
23. สินค้าและของที่ระลึกมีความสะดวกในการหาซื้อ
24. สินค้าและของที่ระลึกมีความสวยงามและมีคุณภาพ
25. หองน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีเพียงพอ

26. มีความสะดวกในการเข้าห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราช
27. ห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีสภาพดี
28. ห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการแบ่งแยกหญิง ชายอย่างชัดเจน
29. มีความปลอดภัยในการเดินทาง
30. มีความปลอดภัยในการทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยว
31. มีความปลอดภัยในการเข้าห้องน้ำสาธารณะ
32. มีความปลอดภัยในสถานที่จอดรถ
33. มีกิจกรรมเชิงนิเวศน์ที่หลากหลาย เช่นปลูกป่าชายเลน
34. มีกิจกรรมออกกำลังกายที่หลากหลาย เช่น ตกปลา ปีนเขา
35. มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น โครงการนั่งรถชมเมือง นั่งสามล้อปั่น
36. มีกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น หนังตะลุง
37. มีกิจกรรมผ่อนคลายด้านสุขภาพ เช่น สปา นวดแผนไทย
38. มีการให้ความรู้ แนะนำ เกี่ยวกับกิจกรรมก่อนปฏิบัติ
39. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมมีคุณภาพ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาองค์ประกอบต่างๆทางการท่องเที่ยว

1. ด้านคมนาคม

- ควรขยายถนนให้กว้างกว่านี้ เพราะปัจจุบันแคบมากและผิวถนนก็มีความขรุขระด้วย ควรได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดี
- รถเยอะทำให้เกิดความล่าช้าในการเดินทาง ควรมีการจัดระเบียบของรถและถนน
- ควรมีรถไว้คอยรับ – ส่ง นักท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ
- สัญญาณไฟจราจรไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพ

2. ด้านที่พัก

- ควรปรับปรุงให้สะอาดและปลอดภัยยิ่งขึ้น
- ราคาที่พักบางแห่งแพงเกินไป และขาดสิ่งอำนวยความสะดวก
- ในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวควรจัดที่พักเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวให้มากพอ

3. ด้านแหล่งท่องเที่ยว

- ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่างๆให้เป็นที่รู้จักมากกว่านี้
- ควรสนับสนุนและปรับปรุงให้สถานที่ท่องเที่ยวมีความสะอาด และบรรยากาศน่าท่องเที่ยว
- ควรจะมีการบริการด้านแหล่งท่องเที่ยว เช่นรถรับ – ส่งตามสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้ เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยว

4. ด้านกิจกรรมต่างๆในการท่องเที่ยว

- มีน้อยและไม่หลากหลาย ควรมีการปรับปรุง ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมในทุกๆด้าน
- กิจกรรมที่เกิดขึ้นต้องมีความแตกต่างและทันสมัย
- เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในการท่องเที่ยว เช่นการปลูกป่าชายเลน

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

- ควรมีการเพิ่มจำนวนของไฟฟ้า ประปา หรือโทรศัพท์สาธารณะให้มีมากพอตามความต้องการของนักท่องเที่ยว
- ป้ายบอกเส้นทางควรมีความชัดเจน และง่ายต่อการสังเกต

6. ด้านข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

- ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้ทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมายและสม่ำเสมอ
- มีการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว เช่น แผ่นพับ โบสเตอร์ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวมีข้อมูลก่อนเดินทาง

7. ด้านการประชาสัมพันธ์

- ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น และทั้งถึงหลากหลาย
- ควรมีการปรับปรุงสื่อที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารมากขึ้น
- ควรมีการจัดจุดบริการเพื่อการประชาสัมพันธ์ ให้กับนักท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ
- ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายและควบคุมทุกสื่อ

8. ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

- ควรจัดบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และสามารถแนะนำได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง
- บุคลากรต้องมีวิสัยทัศน์ และมีความรู้ที่มากพอ
- บุคลากรน้อย มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

9. สถานที่จอดรถ

- ควรมีที่จอดรถให้มากกว่านี้
- ควรมีพนักงานดูแล และทรัพย์สินให้มาก เพื่อรักษาความปลอดภัย

10. ป้ายเส้นทาง

- ควรมีป้ายบอกเส้นทางในการเดินทางมากกว่านี้
- ควรมีการจัดทำป้ายให้ละเอียด และชัดเจนเด่นชัด

11. สภาพแวดล้อม

- ไม่ค่อยมีความเป็นระเบียบ ดูแลไม่สวยงาม
- ไม่อยากให้ทำลายธรรมชาติ ควรมีการปลูกต้นไม้เยอะๆ

12. ร้านอาหาร

- อยากให้มีอาหารให้หลากหลายกว่านี้
- อยากให้ร้านอาหารรักษาความสะอาดมากกว่านี้
- ต้องปรับปรุงการบริการของพนักงานในร้าน

13. ของที่ระลึก

- ยังมีอยู่น้อย ควรมีให้หลากหลาย
- ต้องคำนึงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด
- อยากจะให้นำสินค้าที่มีคุณภาพมาขายมากกว่าหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว

14. สุขา/ห้องน้ำ

- ห้องสุขานั้นยังมีอยู่น้อยมากควรที่จะสร้างให้เพียงพอกว่านี้
- ความที่จะมีการพัฒนาในการรักษาความสะอาดให้มาก
- ห้องน้ำควรที่จะมีความปลอดภัยมากกว่านี้ ยังขาดไฟฟ้าที่ให้แสงสว่างแก่ห้องน้ำ

15. ความปลอดภัย

- อยากให้มีเจ้าหน้าที่ประจำบนท้องถนนและจุดเสี่ยงมากกว่านี้
- ยังขาดความปลอดภัยในการท่องเที่ยวกลางคืน

16. การท่องเที่ยวทางน้ำ

- การท่องเที่ยวทางน้ำนั้นยังมีอยู่น้อย ควรมีการเพิ่มกิจกรรมมากขึ้น
- ยังขาดมาตรฐานไม่ว่าจะเป็นพาหนะที่ใช้ในการเล่น ขาดความปลอดภัยในการเดินทาง
- ควรที่จะมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด และมีการทำป้ายเตือนให้นักท่องเที่ยว

เห็นอย่างชัดเจน

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครศรีธรรมราช. (2552). **เอกสารแนะนำด้านการท่องเที่ยว จังหวัดนครศรีธรรมราช.**
- โกศล วัชรโพน. (2542). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการเลือกใช้บริการที่พักแรมประเภทเกสต์เฮาส์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิระวงศ์ คงทอง, สุรียา สัมจันทร์ และ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2549). **ระเบียบวิธีวิจัยทางการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 1.** กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- ธวัชชัย นันตียะ. (2542). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเลือกเข้าพักแรมใน จังหวัดเชียงใหม่.** (รายงาน). คณะเศรษฐศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เนาวรัตน์ พลายน้อย และคณะ. (2538). **พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยว** รายงานเสนอการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดลศาลายา.
- ปานใจ สุมะตินันท์. (2532). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมกับระยะทางในการเดินทางของนักท่องเที่ยวในประเทศ** ศึกษากรณีเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัฒน์พงษ์ พงษ์ทองเจริญ. (2541). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่** (การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิภา วัฒนพงศ์ชาติ. (2542). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี.** (การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุภลักษณ์ อัครางกูล. (2549). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว.** พิมพ์ครั้งที่ 3. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- สมชาติ สกฤตยานนท์. (2533). **ความสัมพันธ์ของการแสวงหาข่าวสารด้านการท่องเที่ยวกับการ** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี (2550). **วิจัยนิเทศศาสตร์. นครศรีธรรมราช: โรงพิมพ์ WU BOOK CENTE** มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี. (2551). **เอกสารประกอบวิชาการวิจัยนิเทศศาสตร์. สำนักวิชาการสนเทศศาสตร์** มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง : การสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติของจังหวัด

นครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ : เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาเป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายในจังหวัด

นครศรีธรรมราช

คำชี้แจง : แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยครอบคลุม 5 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ได้แก่

- 1) การคมนาคม / การเดินทาง
- 2) ที่พัก / การพักผ่อน
- 3) สิ่งดึงดูดใจ
- 4) กิจกรรมต่างๆด้านการท่องเที่ยว
- 5) สิ่งอำนวยความสะดวก

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในเรื่องต่างๆ ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวที่จังหวัด

นครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 4 : ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณในความกรุณาที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

คณะผู้ทำการวิจัย

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

1. เพศ [] 1. ชาย [] 2. หญิง

2. ท่านมีอายุอยู่ในช่วงใด

[] 1. ต่ำกว่า 20 ปี [] 2. 20-30 ปี [] 3. 31-40 ปี [] 4. 41-50 ปี [] 5. 50 ปีขึ้นไป

3. สถานะ [] 1. โสด

[] 2. สมรส [] 2.1 มีบุตร [] 2.2 ไม่มีบุตร

[] 3. หม้าย / หย่าร้าง

4. การศึกษา

[] 1. ประถมศึกษา [] 2. มัธยมศึกษาตอนต้น [] 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย

[] 4.ปริญญาตรี [] 5. ปริญญาโท [] 6. ปริญญาเอก

5. อาชีพปัจจุบัน

[] 1. นักเรียน / นักศึกษา [] 2. เกษตรกร [] 3. ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย / อิสระ

[] 4. ข้าราชการบำนาญ [] 5. รับจ้างทั่วไป [] 6. ลูกจ้างบริษัทเอกชน

[] 7. พ่อบ้าน / แม่บ้าน [] 8. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ [] 9. อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. รายได้ต่อเดือน

[] 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท [] 2. 10,001 – 20,000 บาท [] 3. 20,000 – 30,000 บาท

[] 4. 30,001 – 40,000 บาท [] 5. 40,001 – 50,000 บาท [] 7. มากกว่า 50,000 บาท

7. ปัจจุบันท่านพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดใด

(โปรดระบุ).....

.....

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยครอบคลุม
5 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 1 : การคมนาคม / การเดินทาง

8. ท่านเคยเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือไม่

1. เคย 2. ไม่เคย

9. ท่านเคยเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชกี่ครั้ง (รวมครั้งปัจจุบัน).....ครั้ง

10. ในการเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราช ระยะเวลาเฉลี่ยแต่ละครั้งกี่วัน.....วัน

11. จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราช

1. คนเดียว 2. 2-3คน 3. 4-5 คน 4. 5 คนขึ้นไป

12. ท่านเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชกับใครบ้าง

1. เดินทางคนเดียว 2. เพื่อน
 3. พ่อแม่ / ญาติ / คนในครอบครัว 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

13. ลักษณะการเดินทางของท่านครั้งนี้

1. เดินทางมาเอง 2. ชื้อทัวร์ที่สถานีรถไฟที่มีมัคคุเทศก์ดูแล
 3. ชื้อทัวร์ที่สถานีรถไฟที่ไม่มีมัคคุเทศก์ดูแล 4. หน่วยงาน / บริษัท / องค์กร จัดให้เดินทาง
 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

14. พาหนะที่ท่านใช้เดินทางในครั้งนี้

1. รถยนต์ส่วนตัว 2. รถทัวร์ / รถโดยสาร 3. รถตู้ / รถเช่า
 4. รถไฟ 5. เครื่องบิน 6. อื่นๆ โปรด
ระบุ.....

15. เส้นทางในการเดินทางครั้งนี้ของท่าน

1. จากบ้านมา จังหวัดนครศรีฯแล้วกลับบ้าน
 2. จากบ้านไปจังหวัดอื่นแล้วมา จังหวัดนครศรีฯแล้วกลับบ้าน
 3. จากบ้านมา จังหวัดนครศรีฯไป จังหวัดอื่นต่อแล้วจึงกลับบ้าน
 4. จากบ้านไปจังหวัดอื่นแล้วมา แล้ว มา จังหวัดนครศรีฯและจะไปจังหวัดอื่นก่อนกลับบ้าน

16. จุดประสงค์การเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราช

- [] 1. ท่องเที่ยว / พักผ่อน [] 2. ประชุม / สัมมนา [] 3. ศึกษา / วิจัย
 [] 4. เยี่ยมญาติ / เพื่อน [] 5. ติดต่อราชการ [] 6. เจริญธุรกิจ
 [] 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....

17. การเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชใช้ช่วงเวลาใด

- [] 1. วันธรรมดา [] 2. วันหยุดสุดสัปดาห์ [] 3. วันหยุดตามเทศกาล
 [] 4. พักผ่อน [] 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

18. ท่านวางแผนงบประมาณในการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชเท่าไร

- [] 1. ไม่เกิน 5,000 บาท [] 2. 5,001 – 10,000 บาท
 [] 3. 10,001 – 20,000 บาท [] 4. มากกว่า 20,000 บาท

19. ท่านคิดว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชอีกหรือไม่

- [] 1. กลับมาแน่นอน [] 2. แล้วแต่โอกาส [] 3. ไม่แน่ใจ [] 4. ไม่กลับมา

องค์ประกอบที่ 2 : ที่พัก / การพักแรม

20. การเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชท่านพักค้างคืนหรือไม่

- [] 1. พัก [] 2. ไม่พัก

21. ลักษณะของที่พักค้างคืน

- [] 1. โรงแรม [] 2. เกสต์เฮาส์ [] 3. บ้านญาติ / เพื่อน / คนรู้จัก
 [] 4. รีสอร์ท [] 5. โฮมสเตย์ [] 6. บังกะโล
 [] 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....

22. ระยะเวลาในการเข้าพัก

- [] 1. 1-2 คืน [] 2. 3-4 คืน [] 3. 5-6 คืน [] 4. มากกว่า 6 คืน

23. ราคาที่พักต่อคืนประมาณเท่าไร

- [] 1. ต่ำกว่า 500 บาท [] 2. 501 – 1,000 บาท
 [] 3. 1,001 – 2,000 บาท [] 4. มากกว่า 2,000 บาท

24. ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อราคาที่พักนี้

- [] 1. ราคาถูก [] 2. ราคาเหมาะสม [] 3. ราคาแพง

25. ปัจจัยใดที่ท่านตัดสินใจเลือกใช้ที่พักนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] 1. ปัจจัยด้านความสะดวกสบาย [] 2. ปัจจัยด้านอัตราค่าห้องพัก
 [] 3. ปัจจัยด้านสภาพห้องพัก [] 4. ปัจจัยด้านการต้อนรับของพนักงาน
 [] 5. ปัจจัยด้านความปลอดภัย [] 6. ปัจจัยด้านชื่อเสียงของที่พัก
 [] 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....

26. สภาพของห้องพักที่ท่านพักเป็นอย่างไร

- [] 1. ดี อากาศถ่ายเทสะดวก [] 2. พอใช้ [] 3. แย่

27. ปัญหาที่ท่านได้รับในการเข้าพัก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] 1. ไม่ได้รับความสะดวกสบาย [] 2. อัตราค่าห้องพักไม่เหมาะสม
 [] 3. สภาพห้องพักไม่ดีพอ [] 4. การต้อนรับของพนักงานไม่ดี
 [] 5. ที่พักไม่มีระบบรักษาความปลอดภัย [] 6. อาหารแพง / ไม่อร่อย
 [] 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....

28. สิ่งอำนวยความสะดวกของที่พักมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] 1. สระว่ายน้ำ [] 2. ห้องอาหาร [] 3. บริการซัก รีด
 [] 4. ร้านค้า [] 5. บริการด้านสุขภาพ เช่นสปา [] 6. ความบันเทิง เช่นการแสดง
 โชว์
 [] 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....

29. ท่านมีความพึงพอใจในที่พักหรือไม่

- [] 1. พอใจมากที่สุด [] 2. ค่อนข้างพอใจ [] 3. พอใจน้อย [] 4. ไม่พอใจ

องค์ประกอบที่ 3 : สิ่งดึงดูดใจ

30. มวลเหตุใดในการมาเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] 1. คำชักชวนจากเพื่อน [] 2. คำแนะนำจาก ททท.
 [] 3. คำแนะนำจากวิทยุ โทรทัศน์ [] 4. คำแนะนำจากบริษัทนำเที่ยว
 [] 5. คำแนะนำจากนิตยสาร สิ่งพิมพ์ [] 6. คำเล่าลือเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว
 [] 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....

31. ท่านได้วางแผนเดินทางไปท่องเที่ยวที่ใดบ้างในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] 1. แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เช่น ทะเล น้ำตก ภูเขา
 [] 2. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น วัด โบราณสถาน ศาสนสถาน พิพิธภัณฑ์
 [] 3. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี เช่น หมู่บ้านคีรีวง พิพิธภัณฑ์หนังตะลุงสุชาติ
 [] 4. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการและบันเทิง เช่น สวนสัตว์ ฝับ บาร์
 [] 5. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อช้อปปิ้งสินค้า เช่น ห้างสรรพสินค้า ย่านการค้าต่างๆ
 [] 6. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อดูแลและรักษาสุขภาพ เช่น โรงพยาบาล สปา นวดแผนโบราณ
 [] 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....

32. ในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ท่านมีเป้าหมายเดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชโดยตรงหรือเป็นจังหวัดที่อยู่ในโปรแกรมการท่องเที่ยว

- [] 1. เจาะจงมาที่นครศรีธรรมราช [] 2. ไม่เจาะจง

33. สิ่งดึงดูดใจให้ท่านมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชคืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] 1. แหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย สวยงาม [] 2. ความมีชื่อเสียงโด่งดังของจังหวัดนครศรีธรรมราช
 [] 3. วัฒนธรรมประเพณีที่น่าสนใจ [] 4. มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ
 [] 5. ระยะเวลาไม่ไกลจากภูมิลำเนา [] 6. ความงดงามของสถาปัตยกรรม โบราณสถาน
 [] 7. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีราคาถูกลง [] 8. มีความสะดวกในการเดินทาง
 [] 9. กิจกรรมเสริมด้านการท่องเที่ยว เช่น การแสดงสี เสียง กิจกรรมนั่งรถชมเมือง
 [] 10. การโฆษณาและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวใน จ.นครศรีฯ
 [] 11. ความประทับใจจากประสบการณ์มาจังหวัดนครศรีธรรมราชก่อนหน้านี้

องค์ประกอบที่ 4 : กิจกรรมต่างๆด้านการท่องเที่ยว

34. กิจกรรมต่างๆด้านการท่องเที่ยวมีให้ท่านเลือกอย่างหลากหลาย

- [] 1. หลากหลาย [] 2. ไม่หลากหลาย

35. ท่านมีความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช

- [] 1. สนใจมาก [] 2. เฉยๆ [] 3. ไม่สนใจ

36. ในการเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งนี้ท่านได้วางแผนกิจกรรมอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] 1. เดินป่า [] 2. ว่ายน้ำ [] 3. เล่นน้ำตก
 [] 4. ตกปลา [] 5. สปา [] 6. ดูนก
 [] 7. ล่องแก่ง [] 8. ดำน้ำ [] 9. นวดแผนโบราณ
 [] 10. อื่นๆ โปรดระบุ.....

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในเรื่องต่างๆระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
การประชาสัมพันธ์					
1. มีการประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง					
2. มีความสะดวกในการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยว					
3. มีการใช้สื่ออย่างหลากหลายในการประชาสัมพันธ์					
4. ข้อมูลที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์มีความน่าเชื่อถือ					
5. มีศูนย์บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ					
สถานที่จอดรถ					
6. สถานที่จอดรถมีมากเพียงพอ					
7. สถานที่จอดรถมีความสะดวก					
8. สถานที่จอดรถอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยว					
9. มีคนคอยดูแลสถานที่จอดรถ เพื่อคอยอำนวยความสะดวก					
10. มีบัตรเข้า – ออก สถานที่จอดรถเพื่อดูแลความปลอดภัย					
ป้าย					
11. มีป้ายบอกเส้นทางชัดเจน					
12. มีป้ายบอกเส้นทางมากเพียงพอ					
13. ป้ายบอกเส้นทางง่ายต่อการสังเกตเห็น					
14. ป้ายบอกเส้นทางเข้าใจได้ง่าย รวดเร็ว					

15. ป้ายบอกเส้นทางอยู่ในสภาพดี คงทน แข็งแรง					
สภาพแวดล้อม					
16. สภาพแวดล้อมในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีความสวยงาม ร่มรื่น					
17. มีอากาศที่บริสุทธิ์ สดชื่น					
18. สถานที่ต่างๆมีการประดับตกแต่งสวยงาม					
19. จังหวัดนครศรีธรรมราชมีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ					
20. สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการท่องเที่ยว					
ร้านอาหาร					
21. ร้านอาหารมีให้เลือกมากมายหลากหลาย					
22. ร้านอาหารมีความสะอาด					
23. ร้านอาหารมีการตกแต่งร้านอย่างสวยงาม					
24. อาหารมีรสชาติอร่อย					
25. อาหารมีราคาที่เหมาะสม					
สินค้าของที่ระลึก					
26. สินค้าและของที่ระลึกมีให้เลือกมากมายหลากหลาย					
27. สินค้าและของที่ระลึกมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว					
28. สินค้าและของที่ระลึกมีราคาเหมาะสม					
29. สินค้าและของที่ระลึกมีความสะดวกในการหาซื้อ					
30. สินค้าและของที่ระลึกมีความสวยงามและมีคุณภาพ					
สุขา/ห้องน้ำ					
31. ห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีความสะอาดถูกสุขลักษณะ					
32. ห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีเพียงพอ					
33. มีความสะดวกในการเข้าห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราช					
34. ห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีสภาพดี					
35. ห้องน้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการแบ่งแยกหญิงชายอย่างชัดเจน					

ความปลอดภัย					
36. มีความปลอดภัยในการเดินทาง					
37. มีความปลอดภัยในที่พัก					
38. มีความปลอดภัยในการทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยว					
39. มีความปลอดภัยในการเข้าห้องน้ำสาธารณะ					
40. มีความปลอดภัยในสถานที่จอดรถ					
กิจกรรมการท่องเที่ยว					
41. มีกิจกรรมเชิงนิเวศน์ที่หลากหลาย เช่น ปลูกป่าชายเลน					
42. มีกิจกรรมออกกำลังกายที่หลากหลาย เช่น ตกปลา ปีนเขา					
43. มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น โครงการนั่งรถชมเมือง นั่งสามล้อปั่น					
44. มีกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น หนังตะลุง					
45. มีกิจกรรมผ่อนคลายด้านสุขภาพ เช่น สปา นวดแผนไทย					
การท่องเที่ยวทางน้ำ					
46. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำที่หลากหลาย					
47. มีความปลอดภัยในการทำกิจกรรมทางน้ำ					
48. มีการให้ความรู้ แนะนำ เกี่ยวกับกิจกรรมก่อนปฏิบัติ					
49. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมมีคุณภาพ					
50. มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลในระหว่างทำกิจกรรม					

คำชี้แจง : กรุณากรอกข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 4 : ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. ท่านคิดว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชควรได้รับการพัฒนาสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้อย่างไร

ด้านคมนาคม _____

ด้านที่พัก _____

ด้านแหล่งท่องเที่ยว _____

ด้านกิจกรรมต่างๆในการท่องเที่ยว _____

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ _____

ด้านข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว _____

ด้านการประชาสัมพันธ์ _____

ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว _____

สถานที่จอดรถ _____

ป้ายเส้นทาง _____

สภาพแวดล้อม _____

ร้านอาหาร _____

ของที่ระลึก _____

สุขา/ห้องน้ำ _____

ความปลอดภัย _____

การท่องเที่ยวทางน้ำ _____

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม